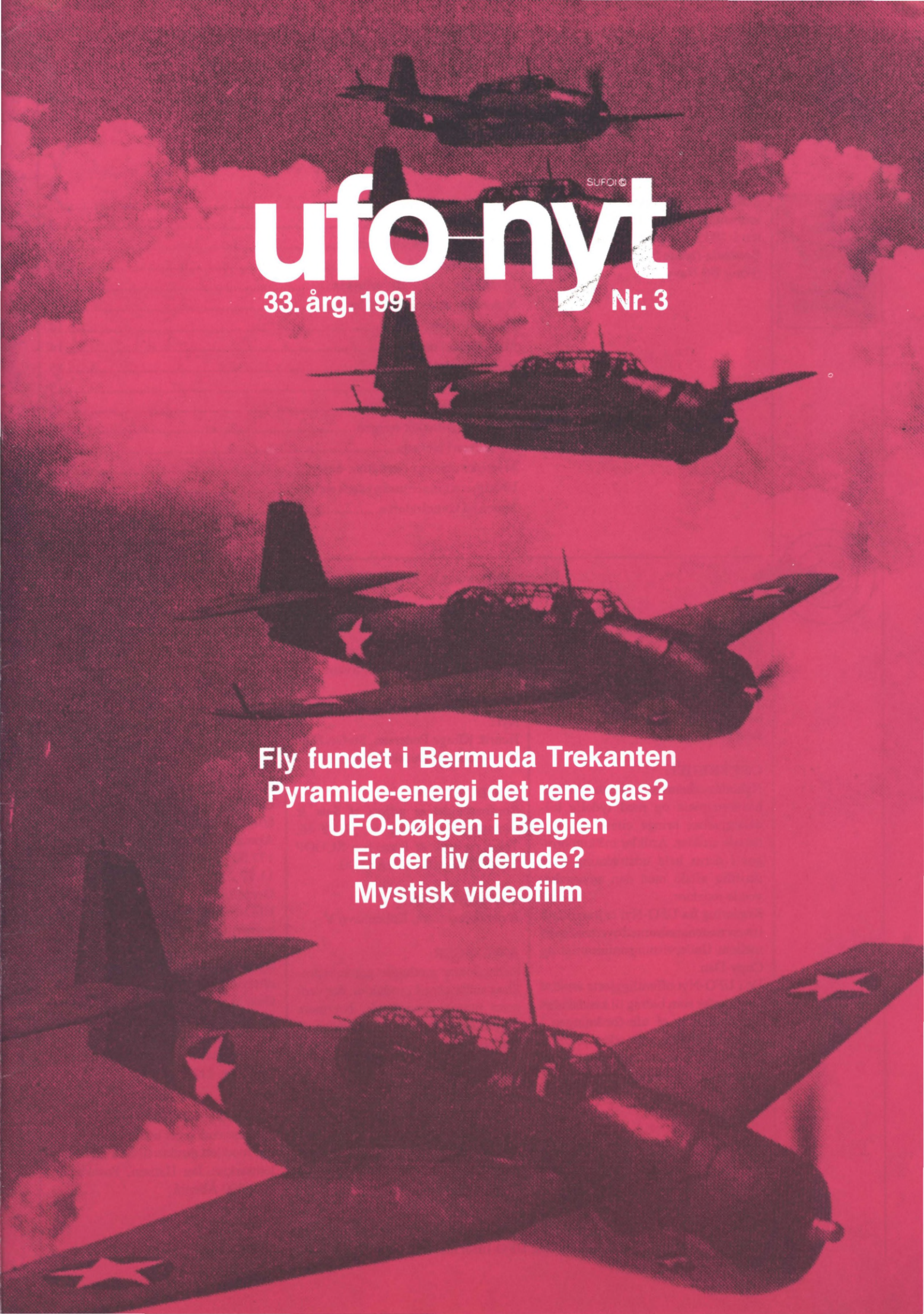

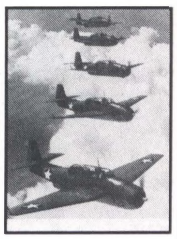
SUFOI©

ufo-nyt

33. årg. 1991 Nr. 3

Fly fundet i Bermuda Trekanten
Pyramide-energi det rene gas?
UFO-bølgen i Belgien
Er der liv derude?
Mystisk videofilm

Indhold

FORSIDEN: Fem Avenger bombefly forsvandt sporløst i Bermuda Trekanten i 1945. Læs mere i artiklen "Er Bermuda-flyene fundet?"
(Foto: US Navy)

Ufo-bølgen i Belgien....3
Mange nærobservationer....5
Er Bermuda-flyene fundet?....7
Er der liv derude?....10
Pyramideenergi - det rene gas....12
Videofilm undersøges af forsvaret....13
Nær ved - igen!....14
Meteor ned i have....14
Kig på himlen....15
Spændende video....15
Kan Mars-ansigtet tale?....16
Dukke-foto dukker op igen....18
Mystikken i Nevada....19
Mystiske objekter over atom-baser....20
Ubådsberetningen undersøges endnu....23
Jagten på kornciklerne....24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25
Tlf. 86 28 90 61
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

SUFOI's formål og ledelse,
se side 17

COPYRIGHT:
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.
Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.
De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:
Kim Møller Hansen

REDAKTIONELLE MEDARBEJDERE:
Ole Henningsen, Frank Lerbæk, Flemming Rasmussen, Inge H. Svane

TEGNERE TILKNYTTET UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Stefan Harboe Andersen, Dezsö Sternoczky

PRODUKTION:
Reproarbejdet er udført af Sats & Montage, Svendborg, 62 21 39 46. Tekst og tryk er lavet hos SCOOP Tryk - Valby tlf.: 31 16 44 90.

DISTRIBUTION:
Avispostkontoret, København V.

ANNONCER:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

ARTIKLER:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

SIDSTE FRIST FOR INDLEVERING AF STOF:
den 1. oktober 1991 for stof til nr. 4, som udkommer den 15. november

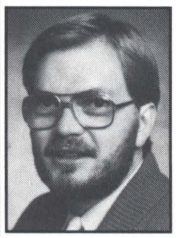
ABONNEMENT:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider.
Abonnementsprisen for 1991 er Dkr. 177,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.
UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 227,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1991-95 incl.) for kr. 885,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1135,00.

ADRESSEÆNDRINGER:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

SUFOI reg. nr. 3148/3149 ISSN 0049-4976
UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) • Postbox 6 • 2820 Gentofte • tlf. 86 28 90 61

Ufo-bølgen i Belgien

AF PETER NØRGÅRD

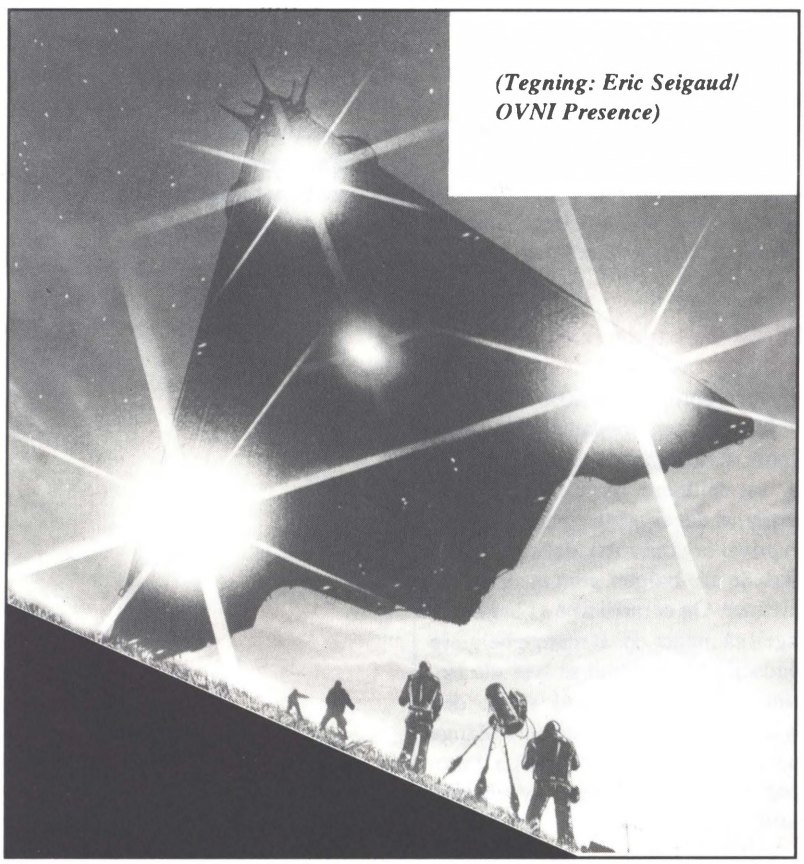
I UFO-Nytnr. 3/90 omtalte vi de mange ufo-beretninger, der har fundet sted i Belgien siden november 1989. Men hvad er der egentlig sket siden? Hvilke konklusioner er de belgiske ufo-organisationer nået frem til? Det skal vi se nærmere på i denne artikel.

Hvis Folkeskolens historiebøger f.eks. om 10 år, som noget helt naturligt, også omhandler ufo-hændelser, bør datoen den 29.11.1989 være selvskreven til at blive nævnt. Datoen har i hvert fald indprentet sig i hjernens hukommelseslager hos alle ufo-interesserede i Belgien, og især ufologerne i landet kan få sved på panden bare ved en tænke på denne dato, som helt sikkert allerede har indskrevet sig i ufologiens historiebøger.

Set i bakspejlets klarere lys var det 3 observationer i nærheden af byen Eupen, som startede det, der er blevet kaldt ufo-bølgen i Belgien. Bl.a. så to politiofficerer sidst på eftermiddagen et trekantet objekt med 3 kraftige lyskilder, som i lav højde og helt uden lyd passerede deres synsfelt. De prøvede på afstand at følge efter objektet i deres patruljevogn, men tabte det af syne, for igen at opdage det (eller et andet objekt) fra en bakketop nogle minutter senere. Flere andre vidner så dette „andet" objekt, som til sidst forsvandt mod nord.

Fællestræk

De fleste af de over 1.000 registrerede rapporter er nærobservationer af 1. eller 2. grad. Det er et meget lille antal, der omfatter egentlige landinger, og i det materiale, som SUFOI har kendskab til, optræder der ikke e´n sag, hvor der rapporteres om ufonauter.

(Tegning: Eric Seigaud/ OVNI Presence)

Med hensyn til formen på de sete fænomener, er der kun meldt om én „rigtig flyvende tallerken". Flertallet, ca. 90%, af resten af observationerne involverer på den ene eller anden måde 3 kraftige lys, som er set i en trekant.

Størrelsesmæssigt varierer observatørernes beskrivelser lige fra „enorme" (som ikke er særlig præcist udtrykt), over „som en Boeing 737 eller et AWACS-fly" til „en lille trekant med sider på 10 meter". De typiske meldinger om farverne på de sete lyskilder, er hvidlige, røde, orange og gule. Resten af farveskalaen optræder dog også i nogle tilfælde. Flere steder er også „metallisk" anvendt til at beskrive overfladen på ufo'erne.

Radarovervågnings-flyet AWACS. (Tegning: Inforespace)

I de fleste rapporter har observatørerne ikke kunnet høre nogen lyd fra objektet. En del har dog fortalt om en svag fjern brummen. Der er på samme tid set mindst to, måske tre, forskellige objekter på forskellige steder i Belgien, hvilket udelukker, at der kan være tale om det ene og samme fænomen (hvis vi for en stund ser bort fra naturlige forklaringer, såsom flylys).

SOBEPS (The Belgian Society for the Study of Space Phenomena) har været i stand til at kommunikere med militæret og andre instanser om flere af de mest opsigtsvækkende beretninger. Dette samarbejde ses som et positivt og lidt overraskende skridt i retning af en større anerkendelse af det arbejde, som private ufo-foreninger udfører i Belgien. Det kunne være interessant og udviklende, om den samme udvikling kunne finde sted i resten af verden.

Hvad mener NUFOC?

National UFO Center in Belgium (NUFOC), er en anden organisation, som har været optaget af rapportar-

Observationer

bejde og informationsbehandling. De to omtalte foreninger er ikke helt enige om fremgangsmåden i denne omfattende ufo-sag. Fra NUFOC's nyhedsbreve stammer følgende tre hypoteser, der har været mest fremherskende i debatten.

ULM-teorien

ULM står for Ultra Lette Motoriserede fly, og denne teori var ifølge NUFOC den mest oplagte i starten, primært på grund af den forholdsvis lange observationstid. Senere gik NUFOC væk fra denne teori, da beskrivelserne af de fortsatte observationer blev mere og mere bizarre. NUFOC har kendskab til filmstumper, angiveligt fra den 30.11.1989, som skulle „bevise", at der var tale om ULM-fly. Men dels er de aldrig blevet offentliggjort af fotografen eller forevist NUFOC, og dels er filmen oplyst til at være fra dagen efter det første store ufo-boom. Det er således ikke bevist, at ULM skulle være forklaringen på en større del af de lysende, trekantformede objekter.

Testning af militære flytyper

Teorien støttes ikke af NUFOC, men da den har været nævnt flere gange i de belgiske medier, omtales den her. Nogle mener altså, at det belgiske luftvåben - gennem længere tid - har testet en ny flytype og samtidig befolkningens reaktioner på samme.

Teorien aflives af flere årsager. For det første på grund af det efterhånden lange tidsrum observationerne har strakt sig over. Det ville være alt for risikabelt af hensyn til muligheden for uheld over befolkede områder med evt. efterfølgende tragedier og skandaler. Desuden har det belgiske luftvåben ikke økonomiske ressourcer til at teste nye flytyper. Og hvorfor skulle de løbe samme risici for en evt. udenlandsk regering?

Massepsykose

Se på himlen en stjerneklar mørk nat. Udvælg - af alle de lysende punkter (stjerner, satelitter, fly m.v.) - tre lys. Hvad ser du nu? En lige linie...? Eller snarere en eller anden form for...ja, trekant! Et eksempel: Den 24. august 1990 modtog Paul Van Brabant (fra NUFOC) mere end 20 opringninger om det samme objekt. Alle observatører beskrev en mystisk lysende trekant med to projektørlys foran og et rødt blinkende lys på midten, der bevægede sig hen over himlen.

Alle iagttagelser var gjort den 20. eller 21. august 1990. Telefonen begyndte at gløde, efter at én af vidnerne havde „optrådt" i en landsdækkende avis, hvor der til sidst var en henvisning til Van Brabant's telefonnummer.

Det interessante er, at den belgiske ufolog selv havde set fænomenet sammen med en kollega. De sad i haven og snakkede, da de fik øje på et klart lys i det fjerne. På grund af lidt tåge og en spejling, så det ud, som om objektet havde et projektørlys foran. De kunne nu også svagt høre lyden fra den flyvemaskine, som de allerede var overbevist om, at det var. Da flyet var over dem, kunne de pludselig se tre lys under det. Lysene dannede en trekant og lyste kraftigt. Det blinkende røde lys var der naturligvis også. Flyet fløj lavt og virkede derfor også forholdsvist stort. En kontakt til BAF (Belgian Air Force) gjorde det klart, at der var tale om et Galaxy-fly, der var fløjet over den region, hvorfra de fleste af de pågældende beretninger om lysende trekanter var kommet fra.

Det er nu Van Brabant's påstand, at flere andre belgiere har set det samme og tænkt: „Det der fly ser da lidt mærkeligt ud". Én af dem har så henvendt sig til pressen og fortalt, at han havde set en ufo! Og så kørte sagen med en „spændende" presseomtale og flere henvendelser om lysende trekanter til følge.

Flyet fløj meget lavt, måske helt ned til 400 meter, fordi det var under indflyvning til en nærliggende base. For at spare brændstof og dermed penge, stoppes motoren i god tid, og flyet bevæger sig nu langsomt, næsten lydløst og lavt over terrænet.

Derfor konkluderer NUFOC:

Vi kan afgøre, at i ca. 50% af sagerne er forklaringen forskellige flytyper. Andre forklaringer kan være ULM-fly og militære flyvninger. Nogen mener, at det er private personer eller en privat organisation, der står bag og startede ufo-bølgen, som et stort fupnummer. Og at medierne så har blæst sagen så meget op, at mange belgiere pludselig begynder at se lysende trekanter. Men igen, hvad skulle den dybere mening være med det? Mange mener, at hypotesen om besøg af ikke-jordiske væsener i deres avancerede fartøjer, er den eneste mulige forklaring.

Noget af det mest mærkelige ved alle disse trekant-mysterier, synes at være det faktum, at ingen rigtig har set dem lande eller lette efter så mange flyveture. Det kan have mange årsager, f.eks. fordi de slet ikke lander, eller de lander først, når „de" tror, at ingen ser det - eller det kan skyldes, at der overhovedet ingen ufo'er har været, men at der findes en naturlig forklaring på det hele.

Det eneste sikre er, at undersøgelserne fortsætter og tilsyneladende også ufo-observationerne, omend i reduceret omfang. „Bare det ikke bliver en sag uden afslutning," slutter den belgiske ufo-redaktør af.

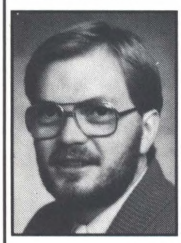
Efter at have læst en del af de belgiske ufo-beretninger er det i hvert fald helt klart, at der har været en kolossal arbejdsmængde for de travle ufo-kolleger i Belgien. Den har været så stor, at SOBEPS først nu for alvor er begyndt at arbejde på en bogudgivelse om hele sagens forløb. Den skulle udkomme i begyndelsen af 1992, og vi håber naturligvis at kunne tilbyde den til SUFOI's læsere. Indtil da må læserne drage deres egne konklusioner udfra ovenstående og få et lille indtryk af ufo-observationerne ved at læse et lille udpluk, som findes andet steds i bladet. Der er dog ingen tvivl om, at mange af observationerne er kommet frem, som en „naturlig" del af den medieomtale, der har været i landet, og dermed på sin vis er en gentagelse af historien om „fjeren, der blev til 5 høns". Omvendt er det også klart, at der har fundet hændelser sted, som er så interessante og specielle, at de selv på nuværende tidspunkt unddrager sig enhver naturlig forklaring! ■

Har det amerikanske F-117A fly en rolle at spille i den belgiske ufobølge? (Tegning: Inforespace)

Mange nærobservationer

AF PETER NØRGÅRD

Her bringer vi et lille udpluk af de mange rapporter, der er indkommet og undersøgt af folk fra SOBEPS. Flere af beretningerne er forholdsvis korte, og læseren vil sikkert sidde tilbage med flere ubesvarede spørgsmål. SUFOI kender ikke mere til de omtalte sager, end hvad der er gengivet her i bladet.

Landing ved Stockay St. Georges
Fredag den 4. maj 1990, kl. ?
Nærobservation af 2. grad

I den lille landsby Stockay, som ligger i Liege-provinsen, bor bl.a. en 72-årig anerkendt arkæolog. Han har gennem årene samletmange bevaringsværdige historiske effekter, som i nær fremtid vil blive udstillet på et nyt egnsmuseum. Observatøren (her kaldet MD) havde indtil sin egen oplevelse betragtet ufoerne som uforklarede elektro-magnetiske fænomener.

Den fredag havde været varm og solrig. Som det var MD's vane, gik han ud for at lukkedøren til sit drivhus ved aftentide. I det samme istemte alle områdets hunde en gøen og hylen, hvor hverken MD eller hans hustru havde hørt noget lignende før. På vej tilbage mod huset bemærkede han til sin forbavselse et lysende punkt med et klart omrids, som tilsyneladende stod på den eng, der var ca. 200 meter derfra, hvor han stod.

I sin forbavselse over fænomenet løb han over for at kalde på naboen, så de også kunne se det, men der var ingen hjemme. Han fortsatte nu tilbage til huset, hvor han fandt sin hustru ifærd med at se TV. Han spurgte, om hun havde bemærket nogen forstyrrelser på TVet, men det havde hun ikke. De fulgtes nu sammen udenfor. Objektet var der endnu. Det havde nu en tydeligere form; som en kegle, hvor den øverste del havde lighed med formen af en champignon.

Efter 5 minutters iagttagelse ville MD's kone gerne tilbage til huset, da hun endnu var lidt medtaget af en nylig overstået operation. Manden valgte en stok og begav sig på vej mod engen, hvor objektet stadig „stod" lydløst og så meget kompakt ud. Ca. halvvejs stoppede han op og „talte" til noget kvæg, der græssede på engen. Hundene i kvarteret var stadig i oprør og gøede mere end sædvanligt.

Den nederste del af objektet havde også form som en kegle og var kraftig oplyst og uigennemsigtig. Det midterste parti var hvidt, og langs kanterne af hele objektet var der en gullig farve.

Fra en afstand af ca. 50-60 meter vurderede han objektet til at være mellem 8 og 10 meter i diameter på det bredeste sted, og ca. 4-5 meter ved keglens top.

På dette tidspunkt var det, som om den øverste del af objektet bevægede sig lidt opad og samtidig skiftede farve fra hvid til en ret kraftig orange. Han blev noget ængstelig ved situationen og følte, at objektet havde „opdaget" ham. Han begyndte at trække sig baglæns, imens han indså det mærkelige ved situationen. Det hele føltes meget uvirkeligt. Kort efter hans „tilbagetog" skiftede objektet form og farve igen tilbage til det „oprindelige".

MD havde ikke længere lyst til at fortsætte observationen og gik tilbage til huset, hvor hustruen igen var gået udenfor for at se efter manden. De iagttog nu sammen objektet i yderligere nogle minutter, hvorefter de gik ind.

De så altså ikke, hvordan objektet forsvandt, og der blev heller ikke taget nogen billeder. Deres søn ejer et videokamera, men han var ikke hjemme i tidsrummet for observationen, og de var ikke fortrolige med apparatet. Dagen efter fandt sønnen „landingsstedet" på engen og filmede fire cirkulære spor på jorden. De var placeret inden for et 8 x 10 meter rektangulært område. Cirklerne var ca. 1 meter i diameter, og græsset var drejet rundt og presset ned. Der var et fint gulligt lag „pudder" på græsset. Nogle dage senere var disse spor forsvundet.

I nærheden af landingsstedet er der en forladt mineskakt, og mindre end 300 meter derfra er der en geologisk forkastning samt en lille å.

I dagene efter hændelsen følte observatøren sig meget nervøs - en for ham uvant følelse. Han havde også svært ved at sove, og pulsen var højere end normalt.

(Kommentar: Relevante spørgsmål til denne sag, kan f.eks. være: Hvornår fik SOBEPS kendskab til observationen? - Hvorfor blev mærkerne på engen ikke undersøgt nærmere? - Og hvad kan man egentlig se på videooptagelsen?)

Ufolanding ved Athus
Tirsdag den 23. oktober 1990, kl. 05.30
Nærkontakt af 2. grad

Clockradioen vækkede Regine tidligt hver morgen, så hun kunne komme op i ordentlig tid til at møde på jobbet som ansat på 10'ende år i en bank i Luxembourg. Hun stod som sædvanligt kvikt ud af sengen og trak gardinerne fra, men blev denne morgen overrasket, da hun fik øje på et lysfænomen, der tilsyneladende stod på en høj ca. 400 meter borte. Objektet bestod af to meget kraftige „forlygter", der lyste direkte ned mod Regine's hus. Først troede hun, at det måske var en jeep, men lysene var for stærke, og yderligere fik hun øje på et tredje blåligt og smallere lys imellem de to hvide. Hun åbnede vinduet, men kunne ikke høre nogen lyd.

Der gik næsten 10 minutter, hvor observatøren stod som naglet til gulvet, hvorefter objektet langsomt hævede sig nogle meter op og begyndte at bevæge sig i retning af vidnet. De to „forlygter" lyste nu hen over jorden som søgelys. Objektet passerede hen over huset totalt lydløst. Hun bemærkede en smal, rød lysstribe under objektet. Regine løb tværs gennem huset for at kunne følge dets færd mod byen Athus. Det forsvandt i retning mod Luxembourg.

Der blev senere forgæves ledt efter mulige spor i nærheden af de højspændingskabler, som er placeret ved højen, dér hvor objektet først blev set. Det beskrives iøvrigt som rundt og på størrelse med en bil. Regine sagde, at hun var overbevist om, at hun havde set et fænomen af ikke-jordisk oprindelse.

Ufo-bølgen i Belgien

Bil forfulgt af UFO
Søndag den 21. oktober 1990, kl. 22.05
Nærobservation af 2. grad

Der var en klar himmel uden udsigt til regn, da fru Henquinet (H) og hendes søn Stephan (S) på 15 år var på vej hjem efter familiebesøg i Gouvy. De boede selv i byen Bastogne og kørte i deres Lada ad E25, som de plejede. Af en eller anden uforklarlig årsag valgte fru H at dreje af fra motorvejen og køre ad N30 til en forandring. De har bagefter fortalt, at de begge havde følt, at de burde køre den vej. Lige efter frakørslen fik de begge øje på to meget kraftige hvide lyskilder højt på himlen. De kunne ikke undgå at se dem. Pludselig dykkede de to lys med kurs mod vognen. „De kommer mod os!" udbrød fru H forbavset. På grund af vejens svingning, mistede de lysene af syne. De fortsatte mod Bastogne af den mindre befærdede vej. De havde kun kørt nogle få hundrede meter, før de igen opdagede det ene af lysene, som kom til syne lige ud for autoværnet på bilens højre side. Først beroligede de sig selv med, at det nok kunne være en lysrefleks i bilens vindue, hvorfor de rullede vinduerne ned. Objektet var der stadig ca. 12-15 meter fra bilen.

De fortsatte kørslen fulgt af lysfænomenet, som holdt samme fart som Lada'en. På et tidspunkt slækkede fru H farten, men objektet gjorde det samme. Sønnen var dog ikke begejstret for situationen, og bad sin moder om at køre til. Det gjorde hun, men da de var ud for det sted, hvor autoværnet ophørte, fløj objektet som en pil lige op til bilen. Fru H stod på bremsen, og da bilen holdt stille, sprang drengen til sin moders forbavselse ud af bilen. Lyset slukkedes på objektet, der lynhurtigt og lydløst steg til vejrs, og de kunne nu se, at der tilsyneladende var tale om et mørkt objekt, som de skønnede var over 50 meter langt. Under objektet så de begge ca. 7-8 lyspunkter, der dannede en cirkel.

I det samme kom der en modkørende bil forbi, men den standsede ikke. Fru H og hendes søn, der begge var meget „ophidsede" over oplevelsen, fortsatte deres køretur til Bastogne. De havde svært ved at sove, og var enige om, at de havde haft et „møde" med et ikke-menneskeligt, intelligent fænomen.

Undersøgelser langs observationsruten kunne ikke komme sagen nærmere, og langs N30-vejen er der på dette stykke hverken beboelse eller parallelle veje.

Flyvende pyramide!
Tirsdag den 23. oktober 1990, kl. 21.25
Nærobservation af 2. grad

Fire teenagers i alderen 15-17 år stod i en baghave i udkanten af byen Pepinster (Verviers-området) og betragtede den klare stjernefyldte himmel. De blev opmærksomme på et kraftigt lysende objekt, som i lav højde kom til syne over en bakkekam. De bedømte afstanden til objektet til ca. 500 meter, og det bevægede sig langsomt og lydløst. Der var tre hvidt lysende punkter synlige forrest på objektet, som lyste nedad og dannede en trekant med et rødt lys i midten.

Objektet havde form som en pyramide med spidsen pegende fremad, og yderligere to røde lys bagerst blev synlige. Der gik ca. 30 sekunder, og derefter forsvandt fænomenet bag en anden høj.

De faktorer, som overraskede de unge observatører mest, var objektets enorme størrelse, lysintensiteten, den lydløse bevægelse og den lave flyvehøjde.

På det foreliggende grundlag har rapportoptagerne dog ikke kunnet udelukke, at et AWACS fly kunne være forklaringen.

Landingsspor undersøgt af militæret
Den 12. december 1989, kl. 02.15
Nærobservation af 2. grad.

Denne hændelse er en af de mere besynderlige fra natten mellem den 11. og den 12. december 1989. Den viser, at både det belgiske politi (gendarmeriet) og militæret har været interesseret og involveret i undersøgelser af spor efter ufo-landinger. Denne beretnings hovedperson (kaldet MF) blev vækket af en svag „bankende" lyd, som han først troede kom fra husets varmesystem. Han stod op, tog en jakke på og greb en lommelygte for at se nærmere på problemet. Da han slukkede for anlægget, kunne han til sin overraskelse stadig høre lyden, og det var nu tydeligt, at den kom udefra. Fuldmånen oplyste en del af himlen, og stjernerne bredte sig over resten af den skyfri himmel.

Hans opmærksomhed blev dog straks henledt på et ovalt objekt, som tilsyneladende stod på jorden mellem nogle træer. Omridset af objektet vekslede konstant i et farveskift mellem blåt og rødt. Det var metallisk, og på den bagerste del så MF noget, der lignede et ror eller en åre, der stak ud af objektet. Forrest var der noget, som lignede vinduer eller cockpittet på et fly, men han var dog ikke helt sikker på den del af iagttagelsen.

Den metalliske yderside af objektet så gammel og medtaget ud. Han kunne også se noget, der mindede om et logo, og allermest lignede det en maskine, som ved en fejl var fløjet ud af en bog, skrevet af Jules Verne.

Efter nogle minutters forløb hævede objektet sig nærmest „trinvist" opad, hvor lyden skiftede fra „trin til trin", hvorefter det bevægede sig over mod naboens eng. Han kunne nu se tre lysstråler fra fænomenet, der skinnede mod jorden og dannede en trekantformation. Det fortsatte om bag et nabohus. MF kunne fortsat se nogle lysstråler, der skød ud fra objektet og denne gang med retning mod himlen.

Observatøren havde fået nok, og gik indendørs igen, hvorfor han ikke så, hvordan objektet forsvandt.

Næste morgen ringede MF til den lokale radiostation for at fortælle om sin observation. Kort tid efter dukkede en patruljevogn op foran hans hus. Betjentene ville undersøge „sagen" nærmere. Efter yderligere nogle minutter dukkede flere af politiets køretøjer op, og 7-8 politifolk begyndte at afspærre et område ved naboens eng.

Hen på eftermiddagen ankom nogle militærpersoner, som ønskede at tage jordprøver. Det lykkedes MF at komme så tæt på det afspærrede område, at han kunne se et stort cirkulært spor i græsset. I midten så det ud som om, at noget af græsset var skåret over med en laserstråle. Der var et gulligt lag på græsset i cirklen.

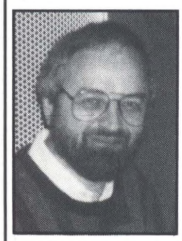
Da området igen var blevet „affolket", gik MF ned til engen, og opdagede flere borehuller, som det eneste spor efter de overståede undersøgelser. Vidnet prøvede flere gange at få oplyst resultatet af undersøgelserne, men hverken flere opringninger og en personlig henvendelse på politistationen gav noget svar.

Det viste sig senere, at både en ældre dame, hendes nabo og en journalist, der boede i nærheden, havde hørt den svagt „bankende" lyd, men ikke undersøgt det nærmere.

SOBEPS har også henvendt sig til militæret i denne sag, men indtil nu er det ikke lykkedes at få nogen oplysninger frem. ■

Er Bermuda-flyene fundet?

AF OLE HENNINGSEN

Flere af de danske dagblade indeholdt pinselørdag i år en næsten sensationel nyhed: Eftersøgningseksperter havde fundet vragene af de Avenger-fly, der på mystisk vis forsvandt i Bermuda Trekanten i 1945. Der skal være fundet i alt fem fly på havets bund 16 km ud for FortLauderdale i Florida, USA.

I 230 meters dybde

Fundet blev gjort af skattejægere i 230 meters dybde ved hjælp af eftersøgningsfartøjet „Deep Sea", der bl.a. erudstyret med sonar-instrumenterog videokameraer. Fartøjet blev anvendt af det private firma Scientific Search Project i eftersøgning af vrag af gamle, spanske skibe, der skulle være sunket i farvandet.

Robert Cervoni, der er administrerende direktør i eftersøgningsfirmaet, fortalte, at man efter fundet straks gik i gang med at læse al tilgængelig litteratur på det lokale bibliotek om Bermuda Trekanten for at prøve at identificere flyene.

Ingen kommentarer fra flåden

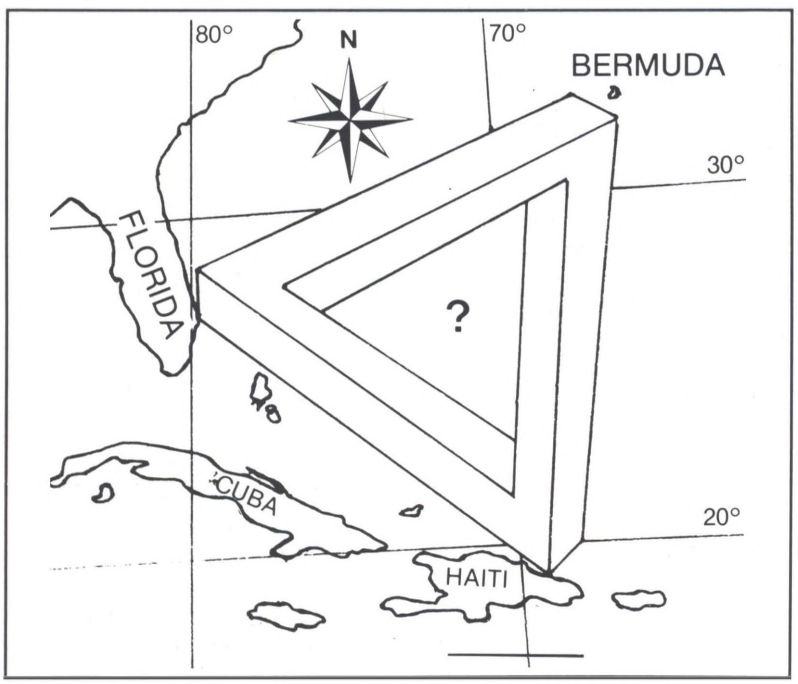
Det er endnu ikke officielt konstateret, at det er den forsvundne flyeskadrille „Flight 19", der nu er genfundet. Talsmænd for Den amerikanske Flåde i Washington, D.C., har ikke i første omgang ønsket at kommentere meddelelsen om fundet.

Et af de offentliggjorte fotos viser tilsyneladende det karakteristiske cockpit på et Avenger-fly. Adskillige andre oplysninger stemmer også, hvilket tyder på, at man er på rette spor. Det oplyses, at fire af flyene ser ud til stadig at være i udmærket forfatning.

Et af de fundne fly bærer det påmalede identifikationsnummer 28, hvilket også var nummeret på førermaskinen i den forsvundne flyeskadrille „Flight 19". Man har også fundet bogstaverne FT på flere af flyvragene. Dette var betegnelsen for alle de fly, der var stationeret på Den amerikanske Flåde i Fort Lauderdale i Florida i 1945.

Ingen spor af mennesker

Eftersøgningsholdets arkæolog, Ted Darcy, fra flybjærgningsfirmaet Wreckfinders i Kailuna, Hawaii, fortæller, at der ikke blev fundet rester af mennesker i de sunkne fly. Han tilføjer, at han heller ikke på nuværende tidspunkt kan bekræfte flyenes identitet med sikkerhed. Den amerikanske Flåde har imidlertid aldrig registreret andre tilfælde, hvor fem Avenger-fly skulle være forsvundet i disse farvande.

Området med Bermuda Trekanten udgør havet fra Florida og Cuba, Haiti og op til Bermuda. (Tegning: Ole Henningsen)

Flight 19 starter

Løjtnant Charles C. Taylor lettede med det første af i alt fem TBM Avenger-fly om eftermiddagen den 5. december 1945 fra flådens luftbase i Fort Lauderdale. Der var tale om en rutineflyvning „Flight 19", der skulle bringe de fem fly og deres i alt 14 besætningsmedlemmer 90 km ud over havet i østlig retning. Her skulle der foretages en øvelsesbombning, hvorefter der skulle fortsættes med østlig kurs yderligere godt 100 km.

På dette punkt skulle „Flight 19" ændre kurs nordpå og flyve omkring 120 km, hvorefter man igen skulle returnere til Fort Lauderdale ved at flyve i vestlig retning ca. 190 km.

Allerede efter halvanden times forløb hørte et andet fly tilfældigt dele af en radiosamtale på en af de radiokanaler, der almindeligvis blev anvendt i forbindelse med træningsflyvninger. Det var dog ikke i første omgang til at afgøre, om radiosamtalen var mellem skibe eller fly.

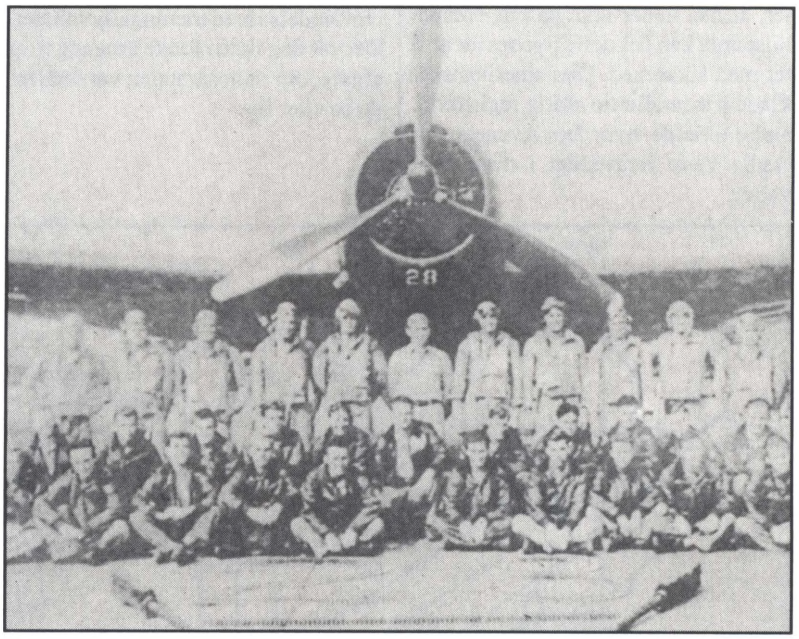
Fem af den amerikanske flådes Avenger torpedobombefly forsvandt den 5. december 1945 sporløst i Bermuda Trekanten. Måske kan en bjergning nu bringe flyene til veje igen. (Foto: US Navy)

Mellem himmel og jord

Faret vild

Det blev imidlertid senere fastslået, at det drejede sig om en samtale mellem fly fra „Flight 19". Løjtnant Taylor spurgte tilsyneladende flere gange et af de andre fly om en kompasretning, og han nævnte også, at han ikke længere nøjagtigt vidste, hvor flyene befandt sig, og at de måtte være faret vild efter sidste kursændring.

Radiosamtalen blev rapporteret til flådens flyvebase i Fort Lauderdale, og i løbet af eftermiddagen var der med mellemrum en vis radiokommunikation mellem flere flyvebaser og

TBM Avenger-fly nr. 28 fotograferet i Fort Lauderdale i juni 1945. Besætning og personel var ikke blandt de senere forsvundne i „Flight 19". (Foto: US Navy)

„Flight 19". Radiokommunikationen var for det meste meget svag og stærkt forstyrret af interferens og kommercielle radioudsendelser fra Cuba. Situationen blev af myndighederne ikke anset for at være særlig unormal, og der blev derfor først på et ret sent tidspunkt of ret større opmærksomhed på „Flight 19's" problemer.

Vejret var i begyndelsen ganske glimrende med god sigtbarhed, men som tiden gik, blev vejrforholdene dårlige, og flyene mistede enhver form for landkending. På et tidspunkt meddelte løjtnant Taylor, at han regnede med, at de havde navigeret forkert og derfor var endt syd for Floridas kyst. Han ville sætte kursen mod nordøst for igen at komme ind over land og finde Fort Lauderdale længere nordpå.

Ud over Atlanterhavet?

Myndighederne er senere nået til den konklusion, at „Flight 19" på dette tidspunkt i virkeligheden befandt sig næsten på rette kurs og position og blot skulle returnere i vestlig retning for at nå Florida. Beslutningen om at flyve nordpå var derfor fatal. Den førte lige lukt ud over Atlanterhavet, og man ville i så fald aldrig få landkending.

På et meget sent tidspunkt mente flyveledelsen ved hjælp af radiopejleudstyr at have lokaliseret „Flight 19" til en position et par hundrede km nord for Bahama-øerne.

Eftersøgningsfly forsvinder

Det var nu for længst blevet mørkt, og man var for alvor blevet urolige i Fort Lauderdale. Der blev sendt eftersøgningsfly mod den position, man havde pejlet sig frem til. Et af eftersøgningsflyene, et Martin Mariner-fly fra flåden, forsvandt også. Det blev seneremeddelt, at der fra skibe i området var observeret en ildkugle i luften. Der er ikke senere fundet vragrester fra flyet, som myndighederne anser for eksploderet i luften.

Bermuda-myten

Mange forfattere har gennem årene beskæftiget sig med det faktum, at en lang række skibe og fly er forulykket i området, der efterhånden er bedst kendt som Bermuda Trekanten. De fleste forfattere har kogt suppe på gamle og nyere beretninger, og suppen er ikke blevet ringere med årene. Blandt disse forfattere skal man også søge oprindelsen til de vilde teorier om, at f.eks. skibe og fly og deres besætninger i hobetal bortføres af ufoer fra fremmede verdener uden at efterlade sig det mindste spor.

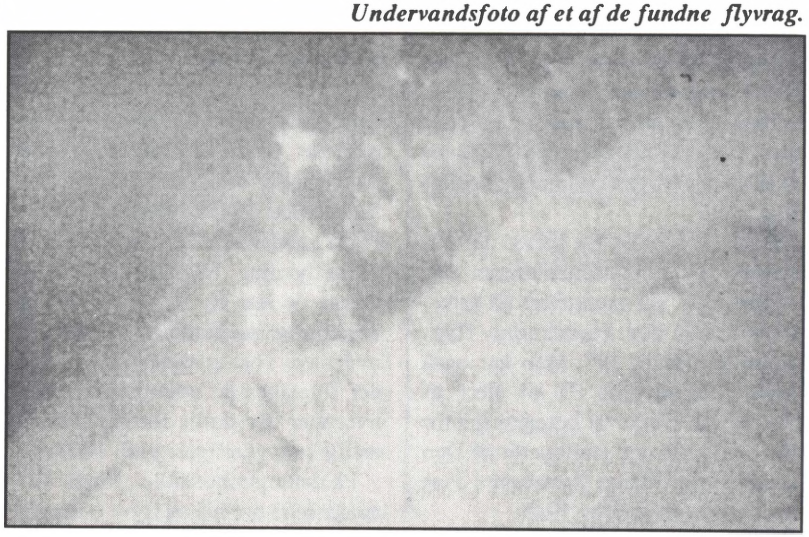
Ikke alle oplysninger er lige troværdige, og ofte har vejret ifølge de officielle vejrrapporter været elendigt i området. Det har visse forfattere strøget til fordel for et måske for myten mere passende smukt og stille vejrlig. Når fartøjer er forsvundet uden spor, betyder det heller ikke altid, at Kystvagten ikke har fundet vragrester. Men sådanne kendsgerninger er jo kun småting, når myten skal holdes i kog.

Nogle forfattere har dog taget opgaven mere seriøst og forsøgt at registrere og systematisere de tilgængelige oplysninger om begivenhederne i et forsøg på i bogstaveligste forstand at komme til bunds i mysteriet.

Trekantet litteratur

Den mest kendte forfatter er Charles Berlitz, hvis bøger „Bermuda Trekanten, Vinduet til universet?" samt „Forsvundet, Bermuda Trekantens gåde 2", er meget spændende læsning, men

Undervandsfoto af et af de fundne flyvrag.

oplysningerne skal tages med mere end et gran salt.
Mere nuanceret virker David Groups bog „Nye facts om Bermuda Trekanten". Alle tre bøger er udkommet på Bogans Forlag. Forlaget Gyldendal udgav i 1988 Kristian Kristiansens bog „Bermuda Trekanten" med de yngste læsere som målgruppe.

Den mest dybdeborende bog om Bermuda Trekanten er skrevet af en forskningsbibliotekar, Lawrence David Kusche, fra Arizona State University. Titlen er „The Bermuda Triangle Mystery - solved" (Warner, 1975).

Disse bøger kan anbefales de af UFO-Nyt's læsere, der er interesserede i selv at sætte sig ind i detaljerne, som de tager sig ud i den tilgængelige litteratur om denne moderne myte.

Tidligere fund

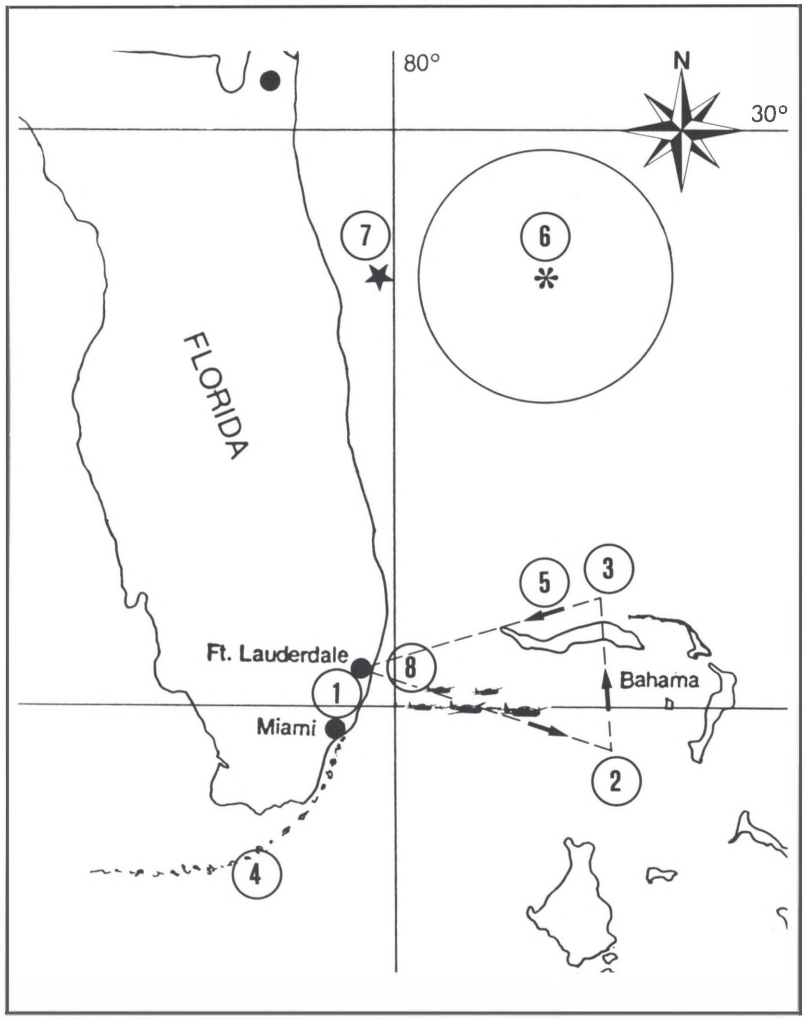
Det er ikke første gang, at der er kommet meddelelser om fund af flyvrag i dette usædvanlige område. I UFO-Nyt nr. 3/1988 blev der fortalt om den professionelle skattejæger, Mel Fisher, der meddelte, at han allerede i 1971 var stødt på vraget af et Avenger-fly på 10 meter vand, godt 30 km vest for Key West, der er Floridas sydligste ø.

Mel Fisher hævdede, at han på et senere tidspunkt havde hævet flyvraget, der var uden spor af pilot eller andre besætningsmedlemmer. Men han har aldrig på nogen måde fremlagt beviser for sine påstande.

I det amerikanske tidsskrift OMNI, marts 1989, påstod en ansat ved Federal Aviation Administration, Jon Myhre, at han vidste, hvor de forsvundne Avenger-fly kunne findes. Han byggede sin påstand på studier af sagens mange forskellige akter og beregninger på tilgængelige data.

Jon Myhre er tidligere helikopterveteran fra Vietnam-krigen, hvor han blev tildelt 30 ordner og medaljer incl. Distinguished Flying Cross. Han tror ikke på de vilde teorier om Bermudatrekanten, dvs. at flyene skulle være bortført af ufoer eller være forsvundet af andre overnaturlige årsager. Hans konklusion er, at flyene forulykkede på grund af dårlige vejrforhold og til sidst mangel på brændstof.

Myhre gav i 1989 ingen detaljer om, hvor man efter hans opfattelse skulle lede efter „Flight 19". Der er ingen oplysninger om, at han skulle været tilknyttet det firma, der tilsyneladende ved et tilfælde er stødt på flyvragene.

(Tegning: Ole Henningsen)

1. „Flight 19" lettede fra Fort Lauderdale i Florida med kurs mod pkt.2.

2. Kursændring mod nord.

3. Kursændring mod vest retur til Fort Lauderdale.

4. „Flight 19" var faret vild og troede, at de var syd for Florida

5. Flyene var måske i virkeligheden nord for Bahama øerne

6. Eftersøgningsområdet efter radiopejling af flyene.

7. Her forulykkede et eftersøgningsfly.

8. I dette område påstås det, at de fem flyvrag er fundet.

Er det Flight 19?

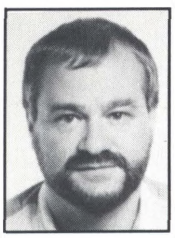
De fem flys forsvinden er en af de mest undersøgte og ejendommelige hændelser i Bermuda Trekanten. Hvis det derfor viser sig, at de fem fly fra „Flight 19" nu igen er dukket op på en position, der fraviger betydeligt fra det officielle eftersøgningsområde, vil dette også kunne give anledning til en revurdering af de gamle undersøgelsesrapporter.

At flyvragene ser ud til at ligge på samme sted, kan ikke undre, hvis piloterne har besluttet at nødlande samlet, når brændstoffet var sluppet op.

Det bliver spændende at se, om man ved hjælp af mere avanceret udstyr kan foretage en yderligere identifikation af de lokaliserede flyvrag og måske endda senere forsøge at hæve dem. Det vil være et ret så håndgribeligt bevis på, at ikke alt forsvinder sporløst i den mystiske Bermuda Trekant. ■

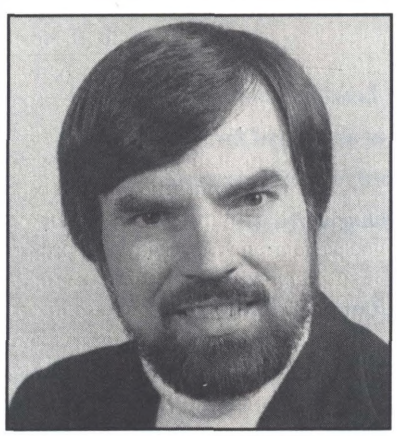
Er der liv derude?

AF
FLEMMING
RASMUSSEN

„SETI står for Search for Extraterrestrial Intelligence, søgen efter ikke jordisk intelligens, og er den betegnelse, som videnskaben over hele Jorden bruger, når der bliver søgt efter civilisationer andre steder i universet. Normalt drejer det sig om, at videnskaben lytter efter radiosignaler fra andre civilisationer," siger astrofysikeren Thomas R. McDonough, der er koordinator for SETI-projektet ved Planetary Society på Harvard University.

McDonough fortæller, at der i USA i dag er tre vigtige SETI-projekter i gang, og at især Sovjetunionen og Canada lytter efter signaler fra andre verdener. Det første af de tre vigtige projekter i USA blev startet for 10 år siden ved Ohio State University. Det andet og nok det største, regner NASA med, står klart i 1992. Det tredje er et samarbejde mellem Planetary Societys SETI-projekt ved Harvard universitetet og et lignende i Argentina.

Thomas R. McDonough koordinerer SETI-forskningen for The Planetary Society. (Foto: Skeptical Inquirer)

Vi er ikke alene

Thomas R. McDonough mener, at det er meget usandsynligt, at vi er alene i universet. Faktisk er der hundrede milliarder af stjerner i vores egen galakse, og der findes måske hundrede milliarder galakser, så det skulle være sært, hvis der ikke er liv andre steder i universet.

„Når man ser på, hvordan livet på jorden er opstået, ser det ud som om, det blot er en naturlig proces, der også kan være foregået andre steder i universet. For eksempel er solen en af den slags stjerner, som der er utallige af i universet. Og vi er lavet af ganske almindelige grundstoffer som kulstof, brint, ilt og kvælstof. Hvis vi for eksempel var lavet af platin, var det ikke sikkert, at liv ville være almindeligt andre steder i universet," oplyser Thomas R. McDonough.

Ingen kolonisering, ingen civilisation

„Nogle videnskabsmænd mener, at hvis der var en ældre og mere avanceret civilisation i universet, ville den have koloniseret vores galakse. Da det ikke er sket, kan der ikke være andre civilisationer i universet. Men det er blot formodninger," siger Thomas McDonough.

Han mener, at der er andre måder at udnytte universet på end at kolonisere det. Det kunne for eksempel være, at en avanceret civilisation blev i sit eget solsystem og udnyttede det på en måde, så det ikke var nødvendigt at kolonisere andre dele af universet.

„At Jorden ikke er blevet koloniseret af ikke-jordiske, betyder ikke nødvendigvis, at vi er alene i universet," fortæller Thomas McDonough.

Lyt til universet

„Der er visse problemer forbundet med at lytte til universet, da vi her fra Jorden rent radiomæssigt er meget støjende. Især NASA har problemer med at lytte i mikrobølgebåndet mellem 1 og 10 GHz," oplyser Thomas McDonough.

Paul Horowitz fra Harvard har dog lavet noget udstyr, der tager højde for både støjkilderne på Jorden og den naturlige radiostøj fra universet. Planetary Societys SETI-program søger efter signaler på 8 millioner forskellige frekvenser med meget smalbåndet udstyr, mens NASA bruger bredbåndsudstyr. Derfor må NASA bruge højtudviklede edb-programmer for at sortere støjen fra.

„Galaksen er fuld af radiostøj. Gasser og magnetfelter laver radiostøj. Drej på radioen, og mellem stationerne er der støj, som kommer fra galaksen. På et TV er der sne, når TV-stationerne ikke sender. En del af den sne kommer fra støjkilder i rummet," forklarer Thomas McDonough.

Find de rigtige stjerner

„Der er to måder at søge efter signaler fra rummet på. Den ene bruger vi til at afsøge hele himlen. På Harvard lader vi antennen pege på et sted på himlen, mens Jorden så roterer en omgang. På den måde afsøger antennen en stribe på en halv grad af himlen i løbet af 24 timer. Modtager vi ingen signaler, drejer vi antennen en halv grad og afsøger så den næste stribe," fortæller Thomas McDonough.

NASA bruger en anden metode. De lytter til stjerner, der er meget lig Solen, fordi de regner med, at her er der størst chance for, at der er opstået liv. NASA har udvalgt flere tusinde stjerner, som de koncentrerer sig om.

SETI og ufoer

„SETI og ufoer. Det er et kildent emne. Problemet er, at selv om jeg altid har været interesseret i ufo-rapporter, er der så megen usikkerhed omkring fænomenet. For eksempel er det aldrig sket, at et ufo er landet på plænen foran Det hvide Hus hver torsdag, så det kunne blive undersøgt. I de fleste tilfælde bliver ufoet set, hvorefter det forsvinder. Kun i nogle få tilfælde er et ufo dukket op det samme sted et par gange, men så har der som regel været tale om svindel. Og endnu har intet materiale fundet på et formodet ufolandingssted vist sig at være af anden oprindelse end jordisk," fortæller Thomas McDonough.

Han mener ikke, at afstandene mellem stjernerne er et problem, da der på tegnebrættet allerede er forslag til, hvordan en avanceret civilisation kan rejse mellem stjernerne.

„Men det er mere besværligt, end de fleste tror. Det er ikke så let, som det ser ud til i Star Trek," angiver Thomas McDonough.

Et af de største problemer i debatten om SETI og ufoer er, at alt for mange ufo-forskere har for ringe uddannelse. De bliver i altfor mange tilfælde snydt af naturlige fænomener og svindelnumre.

„De fleste mennesker tror, at når man søger efter SETI, ser man også efter ufoer. Af den grund er det til tider svært at overbevise offentligheden og Kongressen om, at der er forskel på ufo-forskning og SETI," bemærker Thomas McDonough.

Problemet ufoer

SETI-forskningen lider under, at mange mennesker sætter den i forbindelse med ufoer. For nogle år siden led NASAs SETI-program ubodelig skade, da senator Proximire ikke kunne se forskel på SETI-forskere og de, efter hans mening skøre personer, der forskede i ufoer.

„Der er tit problemer med bevillingerne. I 1990 under budgetkrisen stoppede senatet SETI-programmet for blot senere at starte det op igen," siger Thomas McDonough.

En af de personer, der nok har sat det største præg på debatten om ufoer og SETI, er Steven Spielberg med filmene „Nærkontakt af tredje grad" og „ET". Han er selv i stand til at se forskellene på de to ting. Han støtter da også SETI-forskningen endda rent kontant. Han har givet 100.000 dollars til Harvards Planetary Societys SETI-projekt.

Kontakt!

„Skulle vi en dag få kontakt med en anden civilisation, ville vi nok få visse problemer. Vi kunne ikke blot sige, „Hej, hvordan har I det?" og så høre deres svar: „Vi har det godt, hvordan med Jer?" De enorme afstande på måske flere hundrede lysår sætter deres begrænsning. Er de for eksempel hundrede lysår borte, vil der gå hundrede år, før de modtager vores meddelelse, og endnu hundrede år før vi modtager deres svar. Så en kommunikation med en anden civilisation vil ikke være det, som vi i dag forstår ved en samtale," oplyser Thomas McDonough.

En kontakt med en anden civilisation ville fastslå, at menneskeheden ikke er noget enestående. I dag er det sådan, at Jordens forskellige folkeslag, synes, at de er forskellige.

Hvis vi får kontakt med små grønne mænd med to hoveder, ville vi her på Jorden mere føle os som en helhed i forhold til de andre ude i universet, anfører Thomas McDonough.

De avancerede

„Jeg tror, at hvis vi modtager en meddelelse fra universet, må det være fra en civilisation, der er mere avanceret end os. Var den ikke det, kunne den ikke sende et budskab, som vi kunne opfange. Mennesket har været her på Jorden i nogle millioner år, men det var først, da radioen blev opfundet i dette århundrede, at vi blev i stand til at sende meddelelser, der kunne nå ud til stjernerne. Det betyder, at vi i dag ikke vil kunne modtage et signal fra en civilisation, der er på det stade, som vi var på Isaac Newtons tid," siger Thomas McDonough.

Han tror, at de meddelelser, som vi vil modtage fra en anden og mere avanceret civilisation, vil være med til at løse nogle af vores problemer med overbefolkning, forurening og sygdomme.

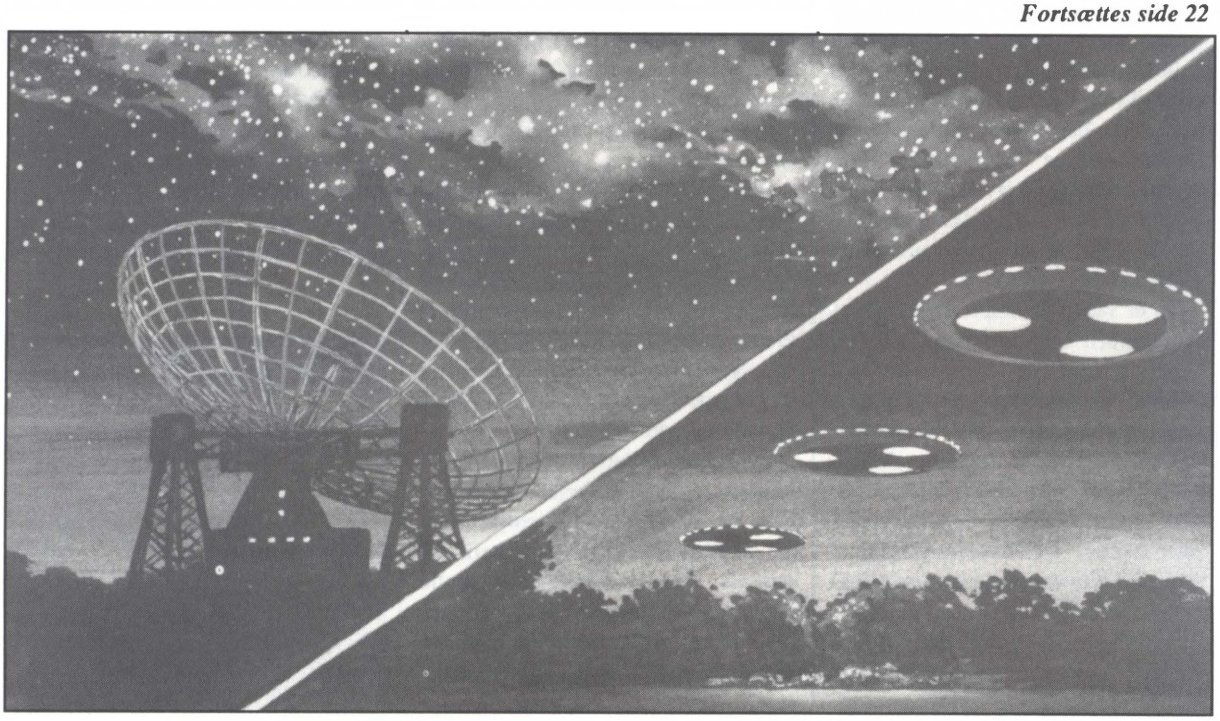
De har måske et leksikon med svarene på alle de spørgsmål, som vi venter på. Hvordan man helbreder AIDS, cancer og så videre. Hvis de sender alle deres informationer om disse emner, og vi modtager dem, vil videnskaben på én gang springe flere tusind år frem og løse alle vores alvorlige problemer, mener Thomas McDonough.

Ingen signaler

Thomas McDonough: „Hvis vi ikke modtager nogle signaler i løbet af de næste ti år, vil det bekymre mig. Det vil betyde, at der enten ikke er nogen der ude til at sende radiosignaler, som vi kan opfange, eller at de ikke sender dem til os."

Efter hans mening kan det også være, at de fremmede ikke er interesserede i at sende kraftige signaler ud til stjernerne, men kun kommunikerer på deres egen planet. Vil vi så lytte efter dem,

Fortsættes side 22

(Tegning: Dezsö Sternoczky)

Pyramideenergi - det rene gas

AF SØREN OLSEN

Små modeller af den store Kheopspyramide i Egypten antages af nogle af kunne udsende en slags energi: „pyramideenergi". Denne energi hævdes at kunne gøre nytte på forskellig vis. Den skal kunne skærpe gamle barberblade, konservere kød, kurere hovedpine, ja, endda kræft.

Tilhængere af pyramideenergien omtaler ofte sig selv som pyramideforskere og mener at se store muligheder for praktisk anvendelse af pyramideenergi inden for mange områder af samfundslivet. De mest begejstrede tilhængere omtaler pyramideenergi som fremtidens energi.

Med alle nye epokegørende opdagelser er der som regel nogle problemer. Teorien om pyramideenergi er i denne henseende ingen undtagelse. Et problem er, at fysikerne ikke kender noget til pyramideenergi. Men det behøver ikke at betyde, at den ikke findes. Videnskabsfolk har jo før i historien taget fejl.

Et mere alvorligt problem for teorien er, at de forsøg, som tilhængere henviser til som bevis for energiens eksistens, ikke har kunnet gentages over for uafhængige observatører. Hvis pyramideenergien er en fysisk realitet, må det være muligt at påvise effekten. Også selv om den bliver underlagt videnskabelige metoder.

Nu er sådan et eksperiment blevet gennemført. Det er tidsskriftet The Skeptical Inquirer, der beretter om forløbet. Tidsskriftet udgives af den amerikanske Komite for Videnskabelig Undersøgelse af Paranormale Fænomener, og i komiteen sidder folk som Martin Gardner, Carl Sagan og Isaac Asimov. Den franske afdeling af denne komite var med i et forsøg med pyramideenergi.

Frankrig er jo berømt for sin gode vin, og blandt nogle vinproducenter er der interesse for pyramideenergi. Ifølge teorien skulle pyramideenergien nemlig kunne fremskynde vinens ældningsproces. En flaske vin, der lægges ind i en model af den store pyramide, kan ifølge teorien på touger blive lige så „gammel", som hvis den havde ligget i en kælder i mange år. Den får også en bedre smag og duft og derfor en højere handelsværdi.

I en stor plexiglas-pyramide blev der lagt syv flasker vin, 4 flasker rødvin, 1 flaske hvidvin og 2 flasker champagne, der alle var under to år gamle. Takketvære pyramideenergien skulle de nu på kun to dage bliver betydeligt bedre. Syv andre flasker med nøjagtig den samme vin blev stillet i et nærliggende kontor som kontrolflasker.

Da tiden var gået, blev vinene prøvesmagt af Nordfranske Vintjeneres Forbund, og de fik ikke at vide, hvor vinene var fra. Smagerne kunne først betragte vinen mod lyset, lugte til den og smage den. Dernæst blev hver vin bedømt på en skala fra 1 til 4 alt efter sit udseende, sin smag og sin aroma („bouquet"). Da prøvesmagningen var overstået, blev disse data indtastet på en computer.

Computeren foretog en statistisk beregning af sandsynlighed pga. tilfældigheder. Derefter bekendtgjorde den resultatet: pyramide-vinene havde fået 2,43 i gennemsnit, mens kontrolvinene havde fået 2,24. Selv om der ikke var den store forskel, havde vinene tilsyneladende haft det bedre i pyramiden end uden for den.

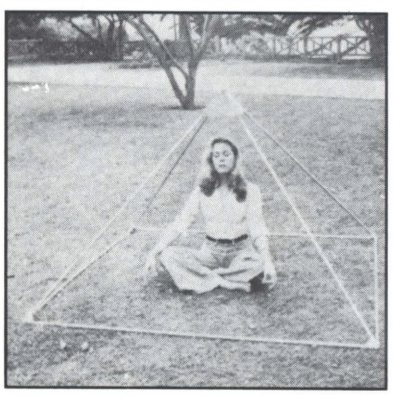
Pyramideforskerne, der var med i forsøget, syntes, at forskellen var for lille, og hævdede, at forsøget ikke havde tilstrækkelig nøjagtighed. De ønskede ikke, at champagne skulle være med i forsøget. Det blev nu hævdet, at pyramideenergien kun kunne fremme rødvins ældningsproces.

Derfor blev hele processen gentaget, men uden champagnen. Computeren viste nu, at forskellen mellem de to prøver var så lille, at den var ubetydelig. Og desuden var den ikke til fordel for pyramide-vinene. Rødvinene fra pyramiden havde gennemsnitlig fået 2,49, mens kontrol-vinen havde fået 2,56. En sådan forskel ville 6 ud af 7 gange skyldes tilfældigheder.

Når det første forsøg faldt ud til fordel for pyramide-vinene, skyldtes det champagnen. Dem, der kom fra pyramiden, havde et udmærket resultat, nemlig 2,39 (ret nær pyramide-hvidvinen: 2,3). Men kontrol-champagnen fik langt lavere karakterer, nemlig 1,65. Sandsynligheden for, at en sådan forskel skyldes tilfældet er kun 1 til 9 millioner.

Forklaringen er sandsynligvis forskellen i temperatur og luftcirkulation mellem pyramiden og kontoret, hvor kontrol-vinene var anbragt. Det var altså ikke fordi, at pyramide-champagnen var blevet bedre; det var snarere fordi, at kontrol-champagnen var blevet dårligere.

Den videnskabelige konklusion af alt dette må være, at (1) pyramiden ingen indflydelse har på nogen som helst slags vin, og (2) champagne skal opbevares køligt og serveres iskold.■

Videofilm undersøges af forsvaret

AF OLE HENNINGSEN

Robotar förbryllar försvaret

Flygplan tog upp jakten på mystiska missiler över Sverige

Av CLAS SVAHN

Oidentifierade robotar har vid flera tillfällen kränkt svenskt luftrum. I minst två fall har flygare försökt ta upp jakten utan att lyckas identifie-ra dem. Robotarna gått på låg höj-undvika u-dar.

Mystiska missiler på vid-

— Jag vet inte vad det som fastnat på konstigt är de-att i-

Søndag den 12. maj i år fik Tom Joneström fra Sundsvall i Sverige noget uventet på sin videofilm, da han ved 14-tiden var ude for at lave nogle optagelser.

På en optagelse med et vajende, svensk flag i forgrunden ses i det ene hjørne to raketlignende objekter, som tilsyneladende med stor hastighed flyver over byen. Således fremgår det af journalisten Clas Svahn's artikel om sagen i Dagens Nyheter den 15. maj.

De to flyvende objekter er begge aflange, men tilsyneladende ikke helt ens. På det ene objekt ses bagerst noget, der ligner en slags finne.

Joneström så ikke objekterne, da han optog nogle sekvenser, der indgår i en videofilm, han for tiden arbejder med. Det var først, da han senere kørte filmen i slow motion, at han fik øje på de usædvanlige gæster, der på optagelsen ser ud til at bevæge sig parallelt med hinanden.

Ingen flyaktivitet i området

Fotografen husker ikke, om der var nogen speciel lyd under selve optagelsen. De svenske myndigheder bekræfter, at der ikke var militære aktiviteter eller anden flytrafik i området på optagelsestidspunktet. Clas Svahn fortæller videre i Dagens Nyheter den 16. maj, at de militære radarfilm for Sundsvall-området også indgår i de undersøgelser, som Den svenske Forsvarsstab nu er i gang med.

I et forsøg på umiddelbart at få nogle kommentarer til optagelsen, har Dagens Nyheter vist filmen for raketeksperter ved Forsvarets Materielverk, FMV, hvor interessen var stor.

Forsvarets beregninger

Beregninger foretaget af Forsvarets Forskningsanstalt, FOA, viser, at hvis objekterne har en længde på 6 meter, befinder de sig omkring 500 meter fra fotografen. I så fald kan det dreje sig om en slags raket med en fart i nærheden af 900 km/t. Men hvis der derimod er tale om meget små genstande med en længde på 30 centimeter, vil de være omkring 40 meter væk og have en fart på 50 km/t.

Ingen kan endnu sige noget om, hvad objekterne på videofilmen kan være, men i Sverige har man gennem årene haft adskillige tilfælde af observationer af raketlignende genstande, der ved en af disse lejligheder blev observeret fra et fly, beretter Clas Svahn.

I Sverige har der også været debat om USAs anvendelse af de såkaldte krydsermissiler, der i relativt adstadigt tempo flyver mod deres fjerne mål i lav højde. Sådanne missiler har derfor mulighed for at krydse fremmede landområder, ofte uden at bliver opdaget af forsvarets radar.

Spøgelsesraketter i 1946

Clas Svahn har sammen med Anders Liljegren i årevis arbejdet på det store undersøgelsesprojekt om de såkaldte „spøgelsesraketter", der i stort tal blev observeret over hele Skandinavien i 1946. En af de mere håndfaste rapporter om disse fænomener er fra den 14. august 1946, hvor en svensk pilot fra flyvevåbnet forsøgte at forfølge en cigarformet, raketlignende genstand, der krydsede hans flyverute i nærheden af Avesta i Sverige.

Objektet passerede foran hans B18-fly og lignede ikke et kendt fly. Piloten satte farten op og drejede skarpt til højre efter objektet. Det lykkedes dog ikke at indhente objektet, som så ud til at have en hastighed i nærheden af 700 km/t. Dette er næsten dobbelt så hurtigt, som svenske fly i øvrigt kunne præstere i 1946.

Beretningen kan læses i den tidligere hemmeligtstemplede rapport, som piloten afgav til Forsvarsstabens Luftforsvarsafdeling.

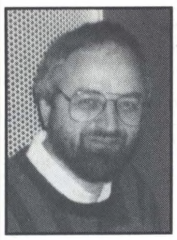
Mystisk missil nær fly

Et par uger inden offentliggørelsen af den interessante svenske videofilm kunne man i dagspressen (bl.a. Dag-

Fortsættes side 22

Nær ved - igen !

AF OLE HENNINGSEN

Den 18. januar 1991 strøg en lille asteroide forbi Jorden i en afstand af kun omkring 170.500 km. Målt med astronomisk målestok er denne afstand uhyre lille!

I det amerikanske tidsskrift „Astronomy" for juni 1991 fortæller David Rabinowitz, at han om natten den 17. januar var i gang med at lede efter asteroider ved hjælp af 36 tommer teleskopet ved Kitt Peak-observatoriet. Pludselig opdagede han på computerskærmen en lille, lysende streg, hvilket er karakteristisk for et objekt, der bevæger sig meget hurtigt i forhold til de stjerner, der aftegner sig på skærmen. Han var ikke i tvivl om, at der måtte være tale om en særdeles interessant asteroide.

Det lille, lysende spor viser aftegningen af asteroiden 1991 BA, der fløj forbi Jorden i en afstand af kun 170.500 km. (Foto: David Rabinowitz)

Asteroider er småplaneter. De fleste befinder sig i det såkaldte asteroidebælte i bane om Solen mellem planeterne Mars og Jupiter - altså i sikker afstand fra Jorden. Nogle få asteroider har andre baner, og ved hjælp af Kitt Peak-kikkerten er der efterhånden opdaget 10 asteroider, der ligger tættere på Jorden.

Denne nye asteroide, der har fået navnet 1991 BA, er dog den hidtil nærmeste af disse småplaneter. Den blev som nævnt ikke opdaget automatisk via computeren og kameraet på teleskopet, men af David Rabinowitz, der er medlem af Spacewatch Team ved Arizona Universitetet i USA. Da David Rabinowitz under sit observationsarbejde fik øje på det spændende lysspor på computerskærmen, var asteroiden kun 800.000 km væk. Men den kom i løbet af de følgende timer hastigt nærmere.

Den 18. januar kl. 18.15 dansk tid kom 1991 BA så tæt på Jorden som 170.500 km, hvilket kun er det halve af Månens afstand. Den er således også det himmellegeme, der er fløjet tættest forbi Jorden.

Med baggrund i asteroidens lysstyrke, blev dens diameter beregnet til omkring 9 meter, hvilket samtidig er den mindste asteroide, der nogen sinde er observeret. Dens bane om Solen ligger mellem planeten Venus og asteroidebæltet. Hastigheden er i nærheden af 19 km i sekundet, hvilket bringer den rundt om Solen i løbet af 3-4 år.

Et nedslag på Jorden kunne have haft katastrofale følger afhængig af, hvor en sådan nedstyrtning fandt sted. Trods sin ringe størrelse ville 1991 BA have udløst en energi svarende til en atombombe. Hullet i jorden ville få en diameter på ca. 1.200 meter.

Forud for den spændende passage i januar kom en asteroide i marts 1989 så tæt på Jorden som 10 gange Månens afstand. Den havde en størrelse på 100 meter i diameter. ■

Meteor ned i have

Pludselig kom der en mærkelig lyd, og en sten faldt ned kun 20 meter fra pensionisten, der var ved at ordne sin have.

Det er ikke så almindeligt, men dette var faktisk, hvad der hændte for A. Pettifor den 5. maj 1991 kl. ca. 12.30 engelsk sommertid i Glatton i nærheden af Peterborough i Midtengland. Han var i gang med havearbejde, da han hørte en høj, pibende lyd, og en genstand faldt ned i en hæk kun 20 meter borte.

Kort tid efter fandt han det kosmiske nedslag 2 cm nede i havejorden. Da han fiskede den 767 gram tunge meteorsten op, var den endnu varm, berettes det i maj-udgaven af det tyske tidsskrift „Sternschnuppe", der er medlemsblad for VdS-Fachgruppe Meteore i Veitsbronn.

Himlen var overskyet, og der blev derfor ikke observeret en ildkugle, som det ellers ville have været almindeligt. Men på grund af beskadigelserne i hækken og hr. Pettifors beskrivelse, blev det fastslået, at meteorstenen var kommet fra nordøstlig retning.

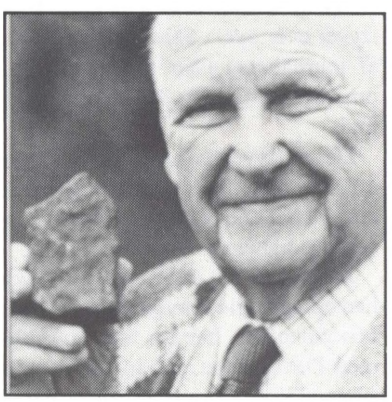
Ved et sådant meteor-nedfald er der ofte tale om flere meteorsten. I et forsøg på at finde yderligere stykker gennemsøgte frivillige derfor en uge efter omegnen nord og syd for nedslagsstedet, dog uden resultat.

Via Howard Miles fra British Astronomical Society endte stenen endelig den 12. maj hos Naturhistorisk Museum i London, hvor den af dr. Robert Hutchison blev identificeret som en meteorit. Der blev udtaget små prøver af denne kosmiske rejsende, der blev klassificeret som en chondrit stenmeteorit type L.

Det interessante ved et sådant fund er, at denne meteorit opdages og kan undersøges umiddelbart efter nedfaldet, og medens materialet så at sige er „frisk fra fad" og uden nogen form for forurening fra omgivelserne.

Meteorstenen vil i den kommende tid gennemgå yderligere videnskabelige undersøgelser i forsøg på at aflure denne kosmiske rejsende flere af dens hemmeligheder.

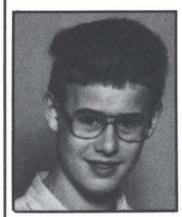
Ole Henningsen

82 årige Arthur Pettifor med den lille kosmiske rejsende, der forstyrrede hans havearbejde. (Foto: Manni Mason)

Kig på himlen

AF KIM HORSEVAD

I efteråret er der rig lejlighed til at se Merkur, den orangerøde planet. Den 10. september kan man i den østlige horisont tidligt om morgenen se Merkur. Den står da lidt over og til højre for Jupiter, der er den mest lysstærke af de to. Jupiters magnitude er -1,7 og Merkurs er -0,6. Ved denne lejlighed står begge planeter desuden tæt ved stjernen Regulus.

Lidt tidligere, nemlig den 7. september, også tidligt om morgenen, er der mulighed for at se en „sammenhobning" af planeter på den østlige himmel. Merkur står 4° oven for og til venstre for Månen. Noget mere til venstre står Jupiter 5° fra Månen, og endelig befinder den klare planet Venus sig 6° til højre og oven for Månen.

Også Venus vil der være lejlighed til at se her i efteråret. Venus er i nedre konjunktion den 22. august, og derfor vil der først forholdsvis sent på efteråret være rimelige observationsforhold. Foruden den 7. september (som nævnt under Merkur) er der også andre datoer med relation til Venus.

Den 4. oktober tidligt om morgenen kan man se Venus 5°-7° til venstre og neden for Månen. Også om morgenen den 5. oktober stimler planeterne sammen om Månen: Venus står 7° oven for og til højre for Månen, mens Jupiter befinder sig 5,5° oven for og til venstre for Månen. Tidligt om morgenen den 16. og 17. oktober står Jupiter 2,5° oven for og til venstre for Månen.

Mars kan kun dårligt observeres i efteråret. Indtil slutningen af september vil der dog være mulighed for at se den røde planet lavt i vest. I begyndelsen af oktober er Mars ikke længere synlig.

Jupiter er nævnt nogle gange under Venus og Merkur, hvor den er i konjunktion med de pågældende planeter. Jupiter er i konjunktion med solen den 18. august og kan derfor ikke ses på dette tidspunkt, men derefter, i begyndelsen af september, kan man finde Jupiter lavt i horisonten mod NNV.

Saturn var i opposition til Solen den 27. Juli, og kan derfor nu ses om aftenen mod vest. Saturn skinner med et klart gult lys. I en større prismekikkert ses Saturn som en „fladtrykt" skive pga. ringene. Man skal dog op på en forstørrelse på 50X, før man kan skelne ringene fra planeten.

Observation af Uranus og Neptun i efteråret vil kræve både kikkert og søgekort.

Meteorer: Geminiderne når deres maximum omkring den 20. oktober og skal findes i området omkring Tvillingerne.

Magnitude er astronomernes mål for, hvor klare planeter og stjerner skinner. Et objekts lys er klarere, desto mindre magnituden er. Stjernen Vega har magnituden 0.

Konjunktion: Hvis en planet er i konjunktion med en anden planet, betyder det, at de to planeter (set fra Jorden) står forholdsvis tæt på hinanden. Hvis en planet er i konjunktion med Solen, betyder det, at planeten (set fra Jorden) står tæt på Solen og derfor ikke kan iagttages.

Angivet gradtal: Hvis man holder en lineal ud i udstrakt arm, så vil 9 mm svare til ca. en grad. ■

Spændende video

SUFOI har fra SOBEPS modtaget en video-optagelse. Videofilmen blev i overværelse af syv vidner optaget af Patrick Vidal den 1. dec. 1990 kl. 01.45 ved Neuwrode i Belgien. Neuwrode er en lille by, som ligger 30 km fra Bruxelles' internationale lufthavn.

Filmen viser først et hvidgult, lysende objekt, som bevæger sig mod NØ og langsomt vokser til en størrelse, som Venus har, når den er klarest. Objektet er et godt stykke væk og forsvinder i en bue med stor hastighed for igen at dukke op i øst og nærme sig observatørerne med stor fart. Mens det bevæger sig foran observatørerne, vokser det i størrelse, og man kan tydeligt se det, som karakteriserer de fleste af observationerne i Belgien: De tre hvide lys placeret i en ligebenet trekant.

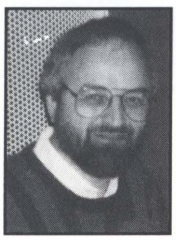
Patrick Vidal oplyser, at „efter en nærmere undersøgelse foretaget af SOBEPS og Det belgiske Luftvåbens afdeling for fotoanalyse i Bruxelles, konkluderes det, at objektet ikke er et fly. Denne konklusion stemmer godt overens med den vurdering, som to F16-piloter fra Det belgiske Luftvåben har givet efter adskillige gange at have gennemset videofilmen. Det var de to F16-piloter, som tidligere på året blev sendt op på jagt efter et formodet ufo."

SUFOI har til dato kun modtaget de nævnte data om videofilmen. Vi er blevet lovet den udførlige analyse af videoen. Desværre er alle tilgængelige oplysninger endnu ikke frigivet fra Det belgiske Luftvåben, og før det sker, er det ikke muligt at komme med en sikker konklusion. Der er dog grund til at rose det belgiske forsvar for deres behandling og åbenhed i den belgiske ufo-bølge.

Bo Nielsen

Kan Mars-ansigtet tale?

AF OLE HENNINGSEN

I flere år har der verseret teorier om oprindelsen af den klippeformation på Mars-overfladen, der grangiveligt ligner et menneskeansigt.

Den amerikanske rumadministration NASA er ikke i tvivl om, at „ansigtet" fremkommer som et tilfældigt spil ved lys- og skyggepåvirkninger i klipperne på overfladen af planeten Mars. En del interesserede mennesker flere steder i verden har på amatørplan forsøgt at forske videre i sagen og har fremskaffet og undersøgt adskillige Mars-billeder fra NASA's arkiver. Der er også på den baggrund kommet flere publikationer om „ansigtet".

For kort tid siden kunne man i ugebladet „Rapport" dog læse en af de mest kuriøse og hårrejsende historier til dato om Mars-ansigtet: Nu var det begyndt at tale til Jorden!

Men læs selv beretningen, som den stod i bladet:

„STENANSIGT TALER TIL JORDEN!

MOSKVA: I mere end 15 år har en ansigt-lignende klippeformation på Mars tiltrukket sig alverdens videnskabsmænds interesse og overvågenhed.

I januar i år skærpedes interessen, da den russiske rumsonde „Mars 23" sendte 2.000 billeder til Jorden. De viste, at stenansigtet forsøgte at tale.

„Vi har naturligvis undersøgt, om mundens bevægelser skyldtes fygende sand eller lys-påvirkning," fortæller den tyske astro-fysiker, dr. Peter Bosch, der er tilknyttet det sovjetiske rumforskningsprogram.

Men der er ingen tvivl. Munden bevæger sig og forsøger at tale.

Russerne har sat mundaflæsere til at forsøge at tyde, hvad stenansigtet siger. Men indtil videre er det kun blevet til noget uforståeligt sludder i retning af „orgh, rigu, aach".

Måske bliver budskabet tydet

„Vi kan kikke på de billeder, til vi bliver blå i hovederne," siger dr. Bosch. „Men vi kan kun finde ud af, hvad der foregår, hvis vi får folk op for at se og lytte."

Den tilhørende billedtekst fortæller om de viste 6 fotos: *„Seks af de ialt 2.000 billeder taget med et sekunds intervaller af det mystiske stenansigt på Mars viser, at munden bevæger sig."*

Fra rummets overdrev

Beretningen virker i sig selv helt absurd. Men lad os alligevel kikke på nogle af bestanddelene:

(Udklip fra Rapport)

SKANDALE-BLADET

UTROLIGT MEN SANDT

Sensation

Russisk rumsonde afslører liv på Mars!

STENANSIGT TALER TIL JORDEN!

MOSKVA: I mere end 15 år har en ansigt-lignende klippeformation på Mars tiltrukket sig alverdens videnskabsmænds interesse og overvågenhed. I januar i år skær edes interessen, da den russiske rumsonde *Mars 23* sendte 2.000 billeder til jorden, der viste, at stenansigtet forsøgte at tale.

– Vi har naturligvis undersøgt om mundens bevægelser skyldtes fygende sand eller lys-påvirkning, fortæller den tyske astro-fysiker, dr. Peter Bosch, der er tilknyttet det sovjetiske rumforskningsprogram. Men der er ingen tvivl. Munden bevæger sig og forsøger at tale.

Russerne har sat mundaflæsere til at forsøge at tyde, hvad stenansigtet siger. Men indtil videre er det kun blevet til noget uforståeligt sludder i retning af, »orgh, rigu, aach«.

Måske bliver budskabet tydet.

– Vi kan kigge på de billeder, til vi bliver blå i hovederne, siger dr. Bosch. Men vi kan kun finde ud af, hvad der foregår, hvis vi får folk op for at se og lytte.

06:44:17 06:44:18 06:44:19

Seks af de ialt 2.000 billeder taget med et sekunds intervaller af det mystiske stenansigt på Mars viser, at munden bevæger sig.

06:44:22

Det er rigtigt, at denne formation findes på Mars-overfladen, og at den har en umiskendelig lighed med et menneskeligt ansigt. Men at dette skulle have tiltrukket sig alverdens videnskabsmænds interesse, er ganske uden hold i virkeligheden.

I UFO-Nyts spalter har det tidligere meget grundigt været beskrevet, hvorledes dette ansigt er blevet omtalt i forskellige publikationer. At der findes billeder af denne formation er naturligvis også korrekt. Disse optagelser stammer fra den amerikanske Marssonde Viking 12 fra 1976, og der findes 2 billeder, hvormanogenlunde tydeligt kan genfinde det famøse ansigt. Disse billeder har NASA-identifikationsnumrene 35A72 (= 76H593) og 70A13 og viser formationen med en anelse ændrede belysningsforhold.

Der findes overhovedet ikke 6 fotos, hvor belysningen er så forskellige, at det kan give en illusion om mundbevægelser. Men meget kan jo laves med lidt retouchering på fotos, bl.a. med moderne computerteknik.

Mars 23 ud af det blå!

At den russiske rumsonde Mars 23 i januar 1991 skulle have sendt 2.000 billeder, der viser, at ansigtet forsøger at tale, virker lidt ejendommeligt for nu at udtrykke det mildt.

Herom siger stud. scient. Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral: „Der har overhovedet ikke været opsendtenrussiskrumsondemodMars siden de mislykkede Phobos-sonder, og ingen kender noget til en Mars 23-sonde. Så langt er man ganske enkelt aldrig nået i rækkefølgen!"

At man skulle have optaget og transmitteret 2.000 billeder med et sekunds interval af blot denne ansigtsformation fra Mars-overfladen, lyder på ingen måde troværdigt. Ansigtet er blot en særdeles lille struktur på Mars-overfladen, som i givet fald med kraftige teleobjektiver skulle have været fotograferet med enorm præcision i løbet af 2.000 sekunder, dvs. i løbet af godt en halv time, hvis man skal tage historien for pålydende. Det er overhovedet ikke teknisk muligt.

Det er endvidere ikke normalt på fotos fra amerikanske eller russiske rumsonder at anføre tidsangivelsen, som det fremgår af de i ugebladet aftrykte 6 fotos.

Hallo, dr. Bosch?

Men det kunne jo være, at dr. Peter Bosch kunne hjælpe os med flere oplysninger.

Nu løber man imidlertid ind i et lille, men måske også væsentligt problem: dr. Bosch optræder nemlig ikke i det tyske opslagsværk „Wer ist Wer?", 1990-udgaven. Dette værk svarer til det internationale „Who's Who?". Intet tyder derfor på, at denne tyske astro-fysiker, der ifølge beretningen er så fremragende, at han kan være tilknyttet det sovjetiske rumforskningsprogram, eksisterer i virkelighedens verden.

Russiske mundaflæsere skulle efter oplysningerne have forsøgt at tyde budskabet. Det synes dog ikke at være så svært. Ved meget nøje at studere mundbevægelserne på hvert enkelt af de i Rapport offentliggjort 6 fotos af Mars-ansigtet er jeg nemlig kommet frem til, at der må være tale om 4 konsonanter (B, G, H og M) samt 2 vokaler (U og U).

Ved at efterprøve de forskellige mulige bogstavkombinationer ser ansigtets budskab til os i virkeligheden ud til at være såre enkelt: HUMBUG!

Det er ikke til at vide konkret, hvorfra denne absurde beretning egentlig kommer. Hvis man imidlertid ser på det øvrige historier, der bringes i samme udgave af ugebladet, tyder meget på, at kilden kunne være f.eks. WeeklyWorldNews, hvisfrit-i-luftensvævende-beretninger UFO-Nyt ved tidligere lejligheder indgående har beskæftiget sig med og advaret om.

Et kunstigt skabt stenmonument på Mars vil i sig selv være en kolossal sensation. Men at det også skulle tale? Jeg beklager at måtte stå af her, for historien er da ellers så spændende.

KILDER:
Guld-Rapport nr. 18/19, 29. april-12. maj 1991
UFO-Nyt nr. 3/1988
„Wer ist Wer?, Das Deutsche Who's Who", 29. udgave, Lübeck, Berlin og Essen, 1990
Vincent Di Pietro og Gregory Molenaar: „Unusual Martian Surface Features", 3. udgave, Mars Research, Glenn Dale, 1982
Randulfo Rafael Pozos: „The Face on Mars: Evidence for a Lost Civilization?", Chicago Review Press, 1986

Officiel adresse

SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25
Tlf. 86 28 90 61
Normal ekspeditionstid: kl. 18-23

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

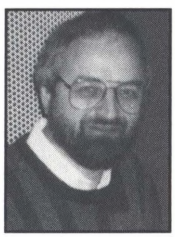
Torben Birkeholm (formand, rapportcentral), Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Kim Møller Hansen (næstformand, fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Flemming Rasmussen (næstformand), Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Karin Bøger, Mariehøj 244, 2990 Nivå.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 75 92 00 81.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 28 01 26.
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole J. Knudsen (alarmcentral), Kærsangervej 7, 8300 Odder. 86 54 21 21.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.
Peter Nørgård (foredragsafdeling), Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Arne S. Petersen, Magleparken 54, 1.tv., 2750 Ballerup. 42 97 80 76.
Jann E. Stausholm, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 98 17 85 39.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Dukke-foto dukker op igen

AF OLE HENNINGSEN

I det seneste år har et par såkaldte „ufonaut-fotos" ført en omtumlet tilværelse i alverdens ufo-tidsskrifter. En del blade har med begejstring og sensationel tekst bragt disse billeder, som nogen mente viste liget af en veritabel ufonaut, der kunne sættes i forbindelse med den berømte (men også berygtede!) „Roswell-nedstyrtning" i juli 1947.

Forfatteren Johannes von Buttlar har eksempelvis anvendt billederne i sin nyeste bog „Drachenwege". Sammen med englænderen Tony Dodd fra QUEST International lancerede han en sensationel historie i den tyske avis BILD ZEITUNG. Artiklen var illustreret med et foto af en „ufonaut". Vi omtalte sagen her i UFO-Nyt nr. 4/1990 side 19.

Sovjetisk oprindelse?

Tilsyneladende dukkede billederne op i forbindelse med, at den russiske dr. Marina Popovich optrådte ved europæiske ufo-møder, hvor hun blandt forskellige materialer fremviste disse billeder.

Marina Popovich har fået en hel del omtale i visse ufo-tidsskrifter, da hun er gift med den kendte sovjetiske kosmonaut, generalmajor Pavel Popovich. Dette har yderligere for visse ufo-forskere været med til at give billederne et skær af seriøsitet.

Det har været anført, at Marina Popovich er medlem af Det sovjetiske Videnskabernes Akademi, hvilket dog ikke er korrekt. Derimod har Akademiet nedsat en arbejdsgruppe, der beskæftiger sig med og undersøger fænomener som f.eks. telepati og telekinese. Marina Popovich er medlem af denne arbejdsgruppe.

Et af billederne blev vist i sidste nr. af UFO-Nyt med oplysning om, at det drejede sig om en model, sandsynligvis lavet til en af tidens mange film om ufo-bortførelser. Det har nu vist sig, at billedet er noget ældre.

Nye oplysninger om sagen

Det seneste nummer af det tyske tidsskrift CENAP REPORT har nemlig givet en hel del nye informationer om disse billeder baseret på oplysninger fra forskellige ufo-tidsskrifter. De cirkulerende aftryk af disse fotos er i farver, og kritiske røster har bl.a. undret sig over farvekvaliteten, såfremt disse billeder oprindelig skulle stamme fra 1947.

Den amerikanske ufo-forsker, William Moore, fortæller da også i en af de nyeste udgaver af tidsskriftet FOCUS, at fotografierne forestiller en dukke af gummimateriale. Dukken blev anvendt på en udstilling i Montreal i Canada i 1967.

Billederne blev taget af fotografen Christian Page, der bl.a. har overladt aftryk til den canadiske ufo-forsker Grant Cameron fra Winnipeg.

Fra Canada til Sovjet

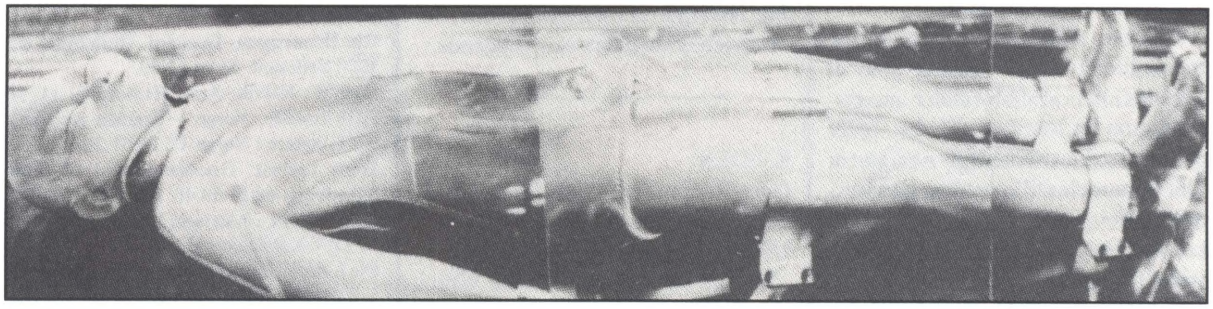
Den sovjetiske dr. Felix U. Ziegel var i sidste del af tresserne en af de mest kendte ufo-forskere i Sovjetunionen. Han fik tilsendt kopier af billederne fra Christian Page, og på denne måde landede billederne i Ziegels arkiv.

Efter Felix U. Ziegels død i 1988 dukker de op hos ufo-forskeren Marina Popovich. Dette er formentlig også baggrunden for, at billedet blev trykt i det sovjetiske magasin „Technika Molodezi" i juni 1990. Den ledsagende billedtekst lød sådan:

„Væsenet på dette foto bliver ofte omtalt som liget af en ufo-pilot styrtet ned i USA. I virkeligheden viser billedet en dukke, der blev anvendt på en international udstilling. Som forklaring på billedet hed det: Således forestiller adskillige amerikanere sig ufonauters udseende."

Heldigvis har fotografen Christian Page altså nu meldt sig på banen med den rigtige forklaring, og behjertede sjæle har sørget for, at disse billeder og den tilhørende historie nu ikke får mere omtale, end der rent faktisk er basis for.

KILDER:
UFO-Nyt nr. 4/1990
UFO-Nyt nr. 2/1991
CENAP REPORT, nr. 184, 6/91, Eisenacher Weg 16, D-6800 Mannheim 31
FOCUS, 4219 W. Olive Ave., Suite 247, Burbank, CA 91505, USA

(Foto: Christian Page)

Ring til SUFOI

Alarmcentral: 86 54 21 21

Information: 86 28 90 61

Foredrag: 86 80 13 15

UFO-foredrag

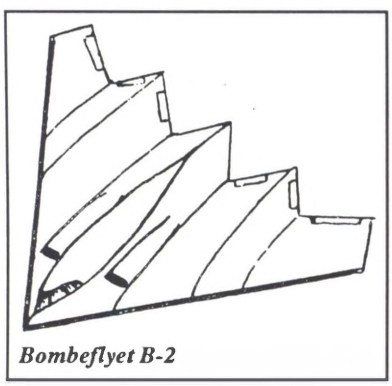
SUFOI arrangerer foredrag i: Esbjerg, torsdag den 24. oktober kl. 19 - Åbenrå, torsdag den 7. november kl. 19. Nærmere oplysninger fås på SUFOIs telefon: 86 28 90 61

Mystikken i Nevada

VED KIM MØLLER HANSEN I SAMARBEJDE MED BO NIELSEN

Et øresønderrivende drøn gennemskærer den stille luft over Nevada. Noget meget usædvanligt er lettet fra flyvebasen i Edwards på grænsen til Mojave-ørkenen. Buldrende som et uvejr brænder lydbølgerne sig gennem området. Vibrationerne kan mærkes i byer op til 25 km væk. Et vidne husker det, „som om himlen revnede."

Bombeflyet B-2

Men for naboerne til denne afsidesliggende luftbase er det hverdagskost. Man er vant til den megen støj. På Edwards Air Force Base lander rumfærgerne. Her blev Saturn 5 måneraketterne og det „usynlige" B-2 fly afprøvet. Menden 18. oktober 1989 tidligt om aftenen skete det overraskende: Noget helt nyt drønede tværs over himlen.

„Vi forsøgte at følge lyden med øjnene," fortæller en beboer, „et eller andet steg enormt stejlt til vejrs." Først fem min. senere, da det glitrende punktlys knapt kunne skimtes, ebbede lyden ud.

I løbet af 1990 blev den pulserende buldren mærkbar i Nevadas omegn. „Det var den værste støj, jeg nogen sinde har hørt," sagde en borger fra Centralnevada, „alle ruder klirrede". I månedsvis har beretninger om mærkelige fartøjers opstigen fra det strengt afskærmede testområde i Nevada og det sydlige Californien hobet sig op. Nogle observatører fortæller, hvordan trekantede eller buede surfbræt-lignende ting suser omkring på himlen.

Staten Nevada har kun 800.000 indbyggere på et landområde så stort som Italien. Men stedet er alligevel centrum for den såkaldte „mørke-forskning" (Black World Research), som er hemmelige, militære våbenprogrammer, der finansieres af Pentagons pengekasse - uden for offentlighedens kontrol. Om natten eller i de tidligste morgentimer stiger de „sorte fugle", hemmelige prototyper, op og lander - om muligt - ubemærket bag de pigtrådsafspærrede områder.

Fagbladet „Aviation Week and Space Technology" har bragt mere end 45 øjenvidneberetninger, der giver et indblik i militærets dunkle, aeronautiske våbenarsenal.

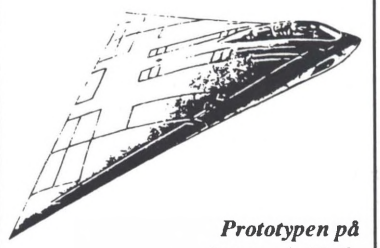
I beretningerne dukker der hele tiden tre typer fartøjer op:

- Et trekantet fartøj med afrundede hjørner. Det er fladt som et strygebræt. Det bevæger sig næsten lydløst og med en enorm hastighed. På fartøjets underside er der blinkende lys.
- Et ca. 30 m langt objekt, hvis form ikke er nærmere defineret. Det giver enorme, pumpeagtige lyde fra sig. Udstødningsgasserne hænger i luften, som en pølse der er skåret i skiver efter det på himlen. Fagfolk kalder flyet for „blinkeren."
- Et skinnende jetfly, der flyver i 17 kilometers højde med over 5.000 km/t. En natlig observatør oplevede fartøjet som et hvidt lyspunkt, der kun 20 sekunder efter starten befandt sig 70 grader over horisonten.

De hemmelige fartøjer kan vise sig at være en videreudvikling af flagermusbombeflyene B-2 og F-117. Her har designerne sikkert kigget på Batman-figuren: Flyene er udformet som en stor kileformet delta-vinge. „Dette er højeste mode lige nu," udtaler en talsmand fra flyvevåbnet.

De trekantformede fartøjers høje kurs hos myndighederne ses af Flådens nye angrebsfly A-12. Flyet er udformet som en trekant, har snorlige kanter, og ligner en fladtrykt pyramide. I øjeblikket er seks af disse fly under bygning, mens et prototypefly om kort tid vil blive vist for offentligheden. Flåden har allerede bestilt 620 A-12 maskiner.

A-12 flyets form gør det næsten usynligt for fjendtlige radarer. Men usynligheden er dyrekøbt. Den magiske trekantede form giver det nogle uheldige aerodynamiske egenskaber. A-12 flyet har ringe opdrift, og det kan kun holdes i luften og styres takket være den mest avancerede teknologi.

Prototypen på det nye A-12 fly

Projekt Aurora

Trods nedrustningsforhandlinger fortsætter USA med at pumpe milliarder af dollars i disse hemmelige udviklingsprojekter. Dette har fået iagttagere til at spekulere på, om den mystiske, pulserende støj i Nevada-ørkenen er tegn på, at Projekt Aurora er i gang. Dette hemmelige projekt har igennem mange år spøgt i diverse fagblade og tidskrifter. Formålet med Aurora-projektet skulle være at bygge et ubemandet, robotstyret fly, som kan flyve med en hastighed på 10.000 km/t, og bevæge sig ind over fjendeland og forstyrre radaranlæg.

De store flyfabrikker afviser sådanne spekulationer som opspind. Forskningen med de superhurtige fly fortsætter dog, og som en kender af „mørke-forskningen" udtrykker det: „Derude i Nevadas ørken er større og mere spændende projekter i gang."■

KILDE: Der Spiegel 47/1990

Mød andre ufo-interesserede

SUFOIs bomærke kan købes som et meget flot emblem til at sætte på jakken. Emblemet er i guldsmedekvalitet og leveres som nål. Køb dit emblem nu og kom i snak med andre ufo-interesserede. Prisen er kun kr. 35,00

Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Husk at lægge kr. 12,00 til beløbet til dækning af vores portoudgifter.

Mystiske objekter over atom-baser

AF GEORGE D. FAWSETT

Kaster man et blik 40 år tilbage i tiden, vil man opdage det interessante, at ufoer ofte er set nær forskellige atomare installationer både i USA og andre steder på Jorden.

Kaptajn Ruppelt

Denne forbindelse blev opdaget af kaptajn Edward Ruppelt i 1952 og beskrevet den 24. juni 1952 i artiklen „Hunt for the Flying Saucer" i magasinet LOOK.

Kaptajn Ruppelt, der dengang var leder af det berømte Project Blue Book, opdagede, at 63 mystiske ufo-rapporter var blevet plottet ind på et kort over USA på steder, der viste sig at være atomare installationer. Magasinet LOOK fandt ud af, at nogle meget højtstående officerer var opmærksomme på fænomenet og derfor havde holdt en konference om det i Pentagon. Og det mystiske er, at det samme fænomen stadig finder sted den dag i dag [1].

Tilfælde som dem ved de nukleare og atomare installationer ved Savannah River, Hanford, Los Alamos, Oak Ridge, McGuire, Cherokee og Indian Point har stadig videnskabens, militærets, civiles og regeringens interesse.

Disse ufo-observationer rejser også alvorlige spørgsmål: Holder ufoerne øje med vore atomare og nukleare installationer, og hvis de gør, hvorfor? Hvorfor har Atomenergi Kommissionen, AEC, repræsentanter i de fleste af regeringens ufoundersøgelsesprojekter? Hvorfor rapporterer vagterne ved nogle af AECs installationer deres ufo-rapporter direkte til AEC?

Og spørgsmålene fortsætter. Hvorfor indsamler AEC prøver fra luften? Hvorfor måler AEC radioaktiviteten? Hvorfor bruger AEC transportable instrumenter, magnetometre, oscilloscoper, kameraer, radar og lignende instrumenter? Har AEC målt en stigning i strålingen? Hvad gør man ved det stigende antal vidner, der har skader efter „radioaktiv" stråling som følge af en ufo-observation?

Hvad er de største opdagelser og måske bedst skjulte hemmeligheder i forbindelsen mellem AEC og ufoerne siden slutningen af 1940'erne? Lad os se på nogle af de oftest rapporterede hændelser.

Den 10. maj 1952 så fire ansatte ved Du Pont Company i Savannah River otte „diskos-formede" objekter nærme sig Ellenton, South Carolina. Objekterne, der var gule eller gyldne, fløj mod syd med en „meget høj" hastighed. De otte ufoer nærmede sig området i en forholdvis lav højde, så de var nødt til at stige for at komme over nogle høje siloer. De lydløse ufoer fløj fra side til side, før de drejede af i en vinkel på 90 grader og forsvandt. „Atomenergi Kommissionen i Washington blev informeret."[2]

Hanford Atomare installation

Den 5. juli 1952 rapporterede fire piloter, at de havde set en flyvende tallerken svæve over Hanford atomare installation, der en en meget følsom videnskabelig installation ved Richlands i staten Washington, USA. Kaptajn John Baldwin, kaptajn George Robertson, pilot D. Shanbel og pilot Steven Summers sagde, at ufoet var rundt og fladt. Efter at have svævet over den nukleare installation accelererede det, ændrede kurs og forsvandt meget hurtigt. To gule ildkugler blev set over Hanford syv dage senere, hvilket er blevet bekræftet af forskere fra flyvevåbenet [3].

Los Alamos

To år tidligere, den 17. april 1950, så over 15 personer på et hemmeligt nuklear energiprojekt ved Los Alamos, New Mexico, et ufo lavt over horisonten i øst. En af observatørerne, en videnskabsmand fra University of California, så et af de tre ufoer gennem en kikkert. Han sagde, at det så ud til at være fladt, metallisk, nærmest rundt og tre meter i diameter. Ufoet så ud til at være i en højde af ca. 600 meter og flyve med „en hastighed, der var hurtigere end et konventionelt flys". Det blev set i omkring 20 minutter og opførte en helt lille forestilling. Et utal af observatører har gjort i dusinvis af ufo-observationer ved Los Alamos gennem årene [4].

Oak Ridge, Tennessee

Den 21. juni 1952 kl. 22.58 var der endnu et interessant tilfælde, hvor et ufo krænkede det forbudte luftrum over AECs Oak Ridge Laboratory i Tennessee. Ufoet blev set af det frivillige luftmeldekorps og på radar. Ufoet blev forfulgt af et F-47 fly fra 3.000 til 9.000 meters højde. Under jagten forsøgte ufoet flere gange på at flyve ind i F-47eren, før det forsvandt. Ufo-observationer er meget almindelige i dette område [5].

I oktober 1965 fløj luftfotografen Philip Parker sammen med pilot H.T. Mayhew nær det sted, hvor Perth Church Road krydser Lake Norman. De befandt sig i 300 meters højde nær McGuire Nuclear Station, da de fik øje på nogle „skinnende objekter" til højre for dem. Pilot Mayhew gav flyet fuld gas, så de steg lige akkurat så meget, at de slap fri af ufoerne, der passerede 30 meter under dem. Koldblodig som han var, lykkedes det Parker at tage billeder af de tre runde ufoer over Lake Norman, North Carolina [6].

I de seneste år har forskellige fotografer taget adskillige fotos af ufoer, der flyver over Lake Norman. Et af billederne blev taget tidligt om morgenen og viser ufoet nær Solen. På billede bevæger ufoet sig fra position kl. 4 til position kl. 6, fra 9° til 20° i løbet af meget kort tid.

I slutningen af sommeren 1968 så et ægtepar omkring kl. 02.00 et kuppelformet ufo med „vinduer" og underlige farvede lys (gult, blåt og rødt blandet sammen) flyve nær deres hjem ved Lake Norman. Ufoet havde en bredde som længden af to til tre biler og summede svagt. En „metalstang" kom fra bunden af ufoet, da det fløj nær nogle højspændingledninger. Det var som om, det rørte ved og fulgte ledningerne. Øjenvidnerne løb hurtigt hjem. De var meget skrækslagne over deres oplevelse [7].

I juli eller august 1974 omkring kl. 21.30 så forretningsmand Robert P. Sartin, der bor nær Lake Norman lufthavn og Duke vandkraftværkets Cowans Ford Dam, et ufo. Han blev opmærksom på objektet, da han hørte nogle børn, som fiskede på en nærliggende mole, råbe om et objekt på himlen. Fire andre personer så ufoet omkring 7 kilometer øst for Marshall Steam Plant nær Terrell.

Ufoet så ud til at være på størrelse med en basketball-hal og var halvt så

tyk, som det var bredt. Objektet lignede „to underkopper vendt mod hinanden, og det havde en række vinduer rundt om midten."

Vinduerne var oplyste af røde, hvide og gule lys. Objektet svævede i området i omkring 10 minutter, før det fløj sidelæns, steg og forsvandt med en utrolig høj hastighed [8].

Saluda Dam

I marts 1975 kørte hr. og fru Jim Richardson nær Lake Murray vandkraftværkets Saluta Dam ved Lexington, South Carolina. Pludselig oplyste et kraftigt lys kabinen på deres bil. De lagde mærke til, at ufoet lignede to pie-forme, som var lagt sammen, og havde en kuppel foroven.

Det fløj omkring 15 meter over deres bil, havde røde og blå lys i enderne og en skinnende hvid kuppel. Ufoetsbund var ottekantet eller som et stopsignal. Der er gennem årene set mange ufoer ved Lake Murray [9].

Den 27. oktober 1975 så stabssergent Danny K. Lewis et ufo nær Loring Air Force Base i Maine. Ufoet svævede ca. 50 meter over et atomvåbenlager. Basen var i højeste alarmberedskab. Ufoet blev fulgt på radar i over 40 minutter. Til sidst kom det orangerøde ufo så langt ned, at det kun var omkring en meter over jorden. Sikkerhedsfolkene sagde, at det lignede en „amerikansk fodbold", da det svævede lige i nærheden. De beskrev objektet som på længde med fire biler. Det slukkede lyset og forsvandt meget hurtigt [10].

Savannah Nuclear Plant

Den 22. november 1975 fløj pilot Frank Auman Jr. og ufo-forsker Arlan Keith Andrews (MUFONs repræsentant i Indiana) i et privatfly nær Savannah Nuclear Plant ved Georgia. De så et skinnende, hvidt ufo flyve rundt i området i fire til fem minutter. Det foretog „nogle små hop" og en skarp drejning, før det forsvandt. Personalet på Jacksonville Control Centre i Jacksonville, Florida bekræftede tre ufo-observationer, enten pr. radar eller visuelt, fra piloter i området [11].

McGuire Nuclear Station

I marts 1978 så adskillige personer to „mælkehvide" ufoer flyve side om side i trætophøjde ved McGuire Nuclear Station ved Triangle i North Carolina [12].

Den 24. april 1980 omkring kl 21.00 var der en ufo-observation i Lake Norman område. Pete Link og Jeff Schlatter, begge tømrere fra Rutherford, arbejdede på taget af et hus, da de så et klart, gult ufo, som steg lodret op fra Lake Norman, lavede et loop og forsvandt meget hurtigt [13].

Lake Norman er en stor sø, der er omgivet at fire hovedveje. Ved søen ligger byerne Mooresville, Lincolnton, Lowesville, High Shoals, Troutman, Mount Holly, Terrell, Cornelius, Davidson og Sherrills Ford. Dette område har de sidste 40 år været en „heksekedel af ufo-observationer".

En af de mere interessante ufo-observationer fandt sted den 18. oktober 1982 omkring kl. 07.30. Gary Fortenberry og Jimmy Bumgarner, to ansatte på McGuire Nuclear Station ved Lake Norman, var på vej til arbejde, da de ved Catawba River i Lincoln-området så noget ukendt.

De så et mørkt, sølvagtigt, ovalt ufo med „fire ben" over en nærliggende tågebanke. De troede i første omgang, at det var en vandtank, men da de senere på dagen kørte hjem fra arbejde, var tågen lettet, og vandtanken var der ikke. De lagde også mærke til, at nogle højspændingsledninger krydsede området. Da de så ufoet, var det omkring 100 meter over jorden.

Observatørerne har arbejdet på McGuire i seks år uden at have oplevet noget mærkeligt. Da et ufo nogle måneder før var i samme område, var der problemer med strømforsyningen, indtil ufoet forsvandt. På en forespørgsel pr. telefon oplyste sikkerhedsvagterne, at alle rapporter om sådanne ufo-observationer blev sendt direkte til AECs hovedkvarter [14].

Vilde hunde

Den 13. oktober 1983 omkring kl. 00.30 blev hr. og fru Wayne Ruppe i Gaffney, South Carolina vækket af en sireneagtig lyd. Gennem vinduerne så de et glødende, ovalt ufo svæve ca. 5 meter over naboejendommen.

Nabolagets hunde gøede som gale. Ufoet, der blev beskrevet som „på størrelse med en Winnebago trailer", udsendte to „lysstråler" fra bunden. Det var orange-gult og lavede en gennemtrængende, høj hyletone, da det fløj over højspændingsledningerne i østlig retning mod Cherokee Nuclear Station. Ufoet blev set i omkring 5 minutter og blev anslået til at være 7 meter langt og 3 til 4 meter bredt [15].

Indiana Point Nuclear Plant

Den 24. juni 1984 i tiden mellem kl. 22.30 og 22.45 så sikkerhedsvagterne ved Indiana Point kernekraftværket nær Peekskill, New York, et ufo over kraftværket i omkring et kvarter. Ufoet svævede over en af kraftværkets tre kernereaktorer.

Ufo-forskeren Philip J. Imbrogno fra J. Allen Hyneks Centre for UFO Studies, CUFOS, i Chicago, Illinois, interviewede seks af de tolv sikkerhedsvagter, der så ufoet.

Ufoet var ifølge observatørerne meget stort, diamant-formet og omkring 150 meter langt. Det var først hvidt, så blev det blåt, rødt, grønt og til sidst rav-gult. Det lokale politi i Peekskill modtog et stort antal ufo-rapporter den samme aften. En af observatørerne, sergent Karl Hoffman, sagde, at han så et „dusin hvide lys" flyve i V-formation mod kraftværket ved Indiana Point [16].

En nærmere gennemgang af ufo-rapporterne fra sikkerhedsvagterne ved Indiana Point Nuclear Plant ved Peekskill afslørede en del interessante detaljer: Da ufoet nærmede sig kraftværket, fløj det kun 10 meter fra reaktor nummer tre. Samtidig svigtede alle kraftværkets alarm-, sikkerheds- og kommunikationssystemer.

Sikkervagterne var udstyret med haglgeværer og ventede kun på ordre om at skyde mod ufoet. Der var også planer om at sende bud efter en bevæbnet helikopter, der skulle skyde ufoet ned. Men før det kom så vidt, var ufoet forsvundet.

Carl Patrick fra kraftværkets informationskontor sagde, at han hverken kunne af- eller bekræfte, at vagterne skød mod ufoet, men at de gjorde det, der var nødvendigt for at beskytte kraftværket [17].

Som rapporteret af pålidelige vidner, fortsatte ufoerne altså med at besøge nucleare installationer sidst i 1980erne.

General Twinings ord

Her må man nok erindre en erklæring, som general Nathan F. Twining fra hærens flyvevåben (Project Sign) kom med i 1947. Han sagde: „Alle relevante data vil blive sendt til Atomenergi Kommissionen, AEC."

Måske er svarene på mange af de spørgsmål, som blev stillet i begyndelsen af denne artikel, allerede sendt til Atomenergi Kommissionen. Men til dato har offentligheden intet fået at vide. Måske bliver sandheden bag UFO-AEC forbindelsen i en ikke alt for fjern fortid afsløret. ■

KILDE: Flying Saucer Review, nr. 2, 1990.

OVERSÆTTELSE: Flemming Rasmussen

REFERENCER:

1. Look Magazine, 24. juni 1952. „Hunt for the Flying Saucer."

2. „UFOs: A History (januar-maj 1952)" af Loren E. Gross. „Memorandum for Mr. Levy". Stammer fra Directorate and Special Investigations, Hq. USAF, Washington, D.C. OSI Records. Blue Book.

3. „UFOs: A History (20. juni-20. juli 1952)" af Loren E. Gross. „Flyers Report Saucers Near Atomic Plants".

4. „UFOs: A History (april-juli 1950)" af Loren E. Gross. „News Service Teletype Z134P4/19".

5. „UFOs: A History (20. juni-20. juli 1952)" af Loren E. Gross. „The Reporton UFOs" (Edward J. Ruppelt).

6. Mooresvill Tribune, Mooresvill, N.C. 14. oktober 1965. „"UFOs Flying over Lake Norman?"

7. George D. Fawcetts personlige arkiv (1968).

8. George D. Fawcetts personlige arkiv (1974).

9. George D. Fawcetts personlige arkiv (1975).

10. „Clear Intent The Government Cover up of the UFO Experience", Prentice-Hall, Inc. 1984. Lawrence Fawcett & Barry Greenwood.

11. George D. Fawcetts personlige arkiv (1975).

12. George D. Fawcetts personlige arkiv (1978).

13. George D. Fawcetts personlige arkiv (1980).

14. George D. Fawcetts personlige arkiv (1982).

15. George D. Fawcetts personlige arkiv (1983).

16. National Enquirer, 23. juli 1985. „N.Y. Police Watch Huge UFO Buzz Nuclear Power Plant". Franklin R. Ruehl.

17. „Night Siege. The Hudson Valley UFO Sightings", Ballantine Books. 1987. Dr. J. AllenHynek, Philip J. Imbrogno og Bob Pratt.

Fortsat fra side 11

må vi have meget bedre udstyr. Vi må sende gigantiske radioteleskoper i kredsløb om Jorden eller endnu bedre, anbringe et på Månens bagside.

SETI-forskningen i dag

Det mest interessante inden for SETI-forskningen i dag er, at Argentina også er kommet med. Planetary Society har en aftale med forskerne i Argentina. To argentinske ingeniører har sammen med Paul Horowitz på Harvard lavet to sæt lytteudstyr. Det ene sæt er så sat op ved et radioteleskop i Argentina, så nu kan både den nordlige og den sydlige himmel afsøges af ens udstyr. Det er første gang, at det er sket, og indtil nu er der kun søgt efter SETI på den nordlige halvkugle.

Thomas McDonough siger: „Mange biologer mener, at chancerne for at finde intelligent liv i universet er lille, da kun én af Jordens mange milliarder forskellige arter har udviklet intelligens. Men kun én art behøver at have succes. Der har kun været flercellede væsener på Jorden i en halv milliard år, og da Solen vil skinne i hvert fald 5 milliarder år endnu, er der mulighed for, at andre væsener kan nå at udvikle intelligens. Hvis ikke mennesket havde haft succes, kunne det være, at chimpanserne eller gorillaerne havde udviklet større hjerner. Eller måske nogle helt andre dyr."

Spillet om livets opståen og overlevelse er et lotteri, hvor der er milliarder af chancer.

„Jeg tror, at hvis liv først opstår på en planet, er der store chancer for, at intelligente væsener vil udvikle sig i de milliarder år, som en normal sol skinner. Har bare én art så succes, så ejer den planeten. Har jeg ret, vil SETI have succes. Hvis jeg har uret, bliver det en fiasko. Men det er god videnskab: en prøvbar teori," mener Thomas McDonough.

Ingen her på Jorden ved, om vi er alene i universet, eller om vi deler det med andre. Stikker vi hovedet ned i jorden som strudsen, kommer vi ingen vegne.

„Hvis vi ikke søger, vil vi intet finde. Hvis vi søger, vil vi i det mindste udforske universet. Lad os komme i gang," siger Thomas McDonough.

KILDE: Skeptical Inquirer, vol. 15, foråret 1991. ■

Fortsat fra side 13

ens Nyheder, 6.5.91) læse om om en hændelse, hvor et italiensk passagerfly var indblandet. Flyet var med 57 passagerer om bord ved Den engelske Kanalkyst på vej mod Milano, da et mystisk missil fløj forholdsvis tæt forbi flyet.

Piloten har rapporteret om det skete til de civile, engelske flyvemyndigheder, CAA, som i begyndelsen af maj måned offentliggjorde nyheden.

Det mystiske missil var lysebrunt og tre meter langt. Avisen „Sunday Times" skrev, at dette stemmer overens med målmissiler, der bruges ved skydeøvelser af det britiske militær.

Dansk raketuheld

Også i Danmark har vi gennem årene haft forskellige uheldige missilepisoder. Den seneste var Hærens Artilleriskole i Varde ansvarlig for den 27. juni.

En 1,22 meter lang luftværnsraket af typen „Redeye" blev underenøvelse affyret ved en fejlbetjening og ramte en bølge 300 meter fra land. Raketten kom derefter fuldstændig ud af kurs og fløj adskillige kilometer over beboet område, inden dens indbyggede sprængladning destruerede den efter 15-20 sekunders forløb.

Nyt fra Sverige afventes

En sådan hændelse kan naturligvis ikke umiddelbart sammenholdes med den nye, svenske videooptagelse, men der er jo uhyre mange missiltyper og raketsystemer i brug verden over. Det skal blive interessant at se, om man kan komme en løsning nærmere.

Videofilmen bliver nu nøjere undersøgt og analyseret af enheder under Det svenske Forsvar, og vi håber på senere at kunne bringe mere udførlige detaljer om denne spændende sag.

Sidste nyt!

Netop som UFO-Nyt skulle gå i trykken, modtog vi det nye nummer af detglimrende blad, UFO-Aktuellt. Her er sagen om Sundsvall-videoen gennemgået i detaljer, og der gengives flere gode still-billeder. Vi bringer et enkelt billede fra filmen på side 23, hvor objekterne svagt skimtes i cirklerne. Samtidig siger vi undskyld, fordi dette nummer er lidt forsinket, men vi ville gerne lige have et dugfrisk foto med! *red.*

eneste
DANMARKS PROFESSIONELLE EDB-LØNSYSTEM
til Bygge og Anlægsvirsomhed, Transport, installation og Industri.

UNILØN

Alle akkordformer, automatisk forskuds- og overskudsberegning, mange tillægs- og fradragsordninger, lønfordeling, statistikker, redegørelser, alle Sh- og ferieordninger, faktureringsgrundlag, overførsel til/fra andre edb-systemer, enkel gageadministration.

Rekvirer brochurer og reference hos:

InterCos
Tlf. 47 38 04 48

Unix • Olivetti • IBM • Texas Instruments • NCR • Motorola

Ubådsberetningen undersøges endnu

I sidste nummer af UFO-Nyt fortalte vi kort om en besynderlig hændelse, der fandt sted i Østersøen for et år siden.

Nogle sejlere så i nærheden af Bornholm den 26. juli 1990 kl. ca. 04.35 om morgenen en ubådslignende genstand dukke op af havet og forsvinde op i luften. Beretningen stammer fra kaptajnen på en svensk sejlbåd, der deltog i årets togt „Sailing for Peace".

Vi opfordrede i UFO-Nyt nr. 2/1991 læserne til at henvende sig med eventuelle kommentarer og hjælp. Vi udsendte også en pressemeddelelse i et forsøg på at finde flere vidner. Dagbladet Bornholmeren skrev den 23. maj 1991 en kort artikel om hændelsen og tilbød at virke som mellemled mellem eventuelle nye vidner og SUFOI. Desværre har disse anstrengelser endnu ikke givet nye oplysninger.

Der var også en dansk båd ved navn „Draupner" nævnt i den oprindelige beretning. Det er ikke lykkedes for os via skibsregistre mv. at få kontakt med denne bådes ejer eller besætning. Men kender en af vore læsere noget til denne danske båd, vil vi meget gerne høre nærmere herom.

Oprindelsen til historien er svenske kilder. Vi har derfor i SUFOI haft et naturligt ønske om samarbejde med vor svenske søsterorganisation UFO-Sverige og deres Rapportcentral for at komme længst muligt med at få verificeret oplysningerne.

Så snart en samlet vurdering af den usædvanlige historie foreligger, vil resultaterne blive offentliggjort i UFO-Nyt og UFO-Aktuellt. ■

Ole Henningsen

Spændende bøger om vores eventyrlige verden

Lars Thomas: Sære dyr og mærkelige væsner

Lars Thomas, der bl.a. er kendt som vinderen fra „Klar, Parat, Svar" og „Kvit eller Dobbelt", har skrevet det første leksikon over dyr, begreber, personer og hændelser inden for kryptozoologien - dvs. videnskaben om sjældne og mystiske dyr som Bigfoot, Loch Ness og Yetien. Bogen er på 57 sider og illustreret. Kr. 68,00

Lars Thomas: Mystiske dyr

Den mest omfattende bibliografi med over 3.000 referencer til bøger og artikler om Loch Ness uhyret, den afskyelige snemand og andre kryptozoologiske væsner. Tre bind med i alt 174 sider. Kr. 46,00

Lars Thomas: Fantasi og virkelighed i naturen

Mange hundrede eksempler på både den fantastiske virkelighed i naturen, som videnskaben har lært os at kende, og på fænomener og iagttagelser, som videnskaben endnu ikke vil godtage. Bogen rummer mange tegninger og spændende fotos, der ikke før er set i danske bøger. Bogen er på 128 sider. SUFOI har sikret sig restoplaget af „Fantasi og virkelighed i naturen". Førprisen var kr. 168,00. Men vi sælger den for kr. 68,00

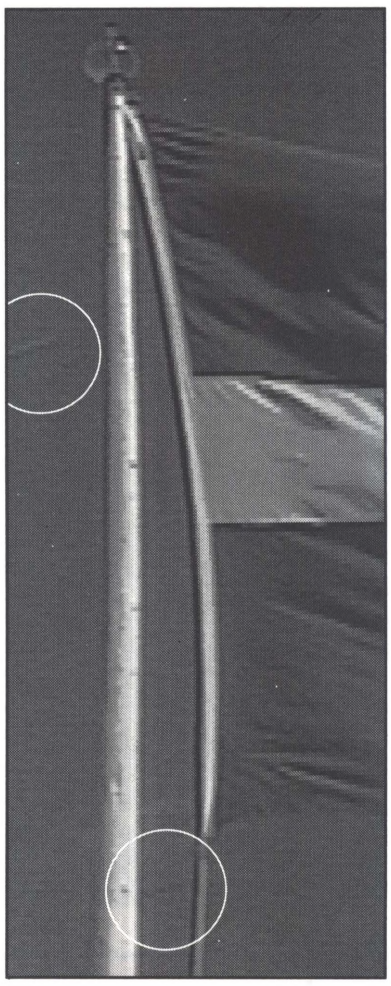
Willy Wegner: Mirakelmanden Uri Geller

Willy Wegners spændende beretning om mirakelmandens optræden i Danmark på scenen, i fjernsynet og i de trykte massemedier. Bogen er på 35 sider og illustreret. Kr. 46,00

Søren Olsen: Avisænder - og andre dyr

Sjove og hårrejsende dyrehistorier fra pressen. Bl.a. fugle, der går til rockkoncerter; vaskebjørnen, der ser TV og selv skifter kanal, og aben der tog en tur i byen for at finde en mage! Bogen er på 48 sider og illustreret med mange sjove tegninger. Kr. 28,00

Bøgerne bestilles ved at indbetale det samlede beløb plus kr. 12,00 (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

(Foto: Tom Jonestrom)

JAGTEN PÅ KORNCIRKLERNE

Sidste års sommerdille i aviserne var den store dækning af de utrolige cirkelformationer, der optrådte i specielt de engelske kornmarker. Fænomenerne interesserer både medierne og ufoforskerne. Det bliver derfor spændende at se, om disse formationer dukker op igen i år.

Studiebesøg i England

Der er jo ikke tale om et nyt fænomen. Det fortalte Clas Svahn, der i april måned blev valgt til UFO-Sveriges nye formand, i sin artikel i UFO-NYT nr. 1/1991. Den først kendte rapport er fra 1678, hvor man dog gav selveste Djævelen skylden for det cirkulære aftryk.

I år får cirkel-undersøgelserne et ekstra skandinavisk islæt, idet Clas Svahn sammen med redaktøren for UFO-NYT's svenske søsterblad UFO-Aktuelt, Håkon Ekstrand, tager til England. Her vil de besøge de områder, hvor cirklerne har optrådt mest koncentreret.

I England mødes de med engelske ufoforskere og bl.a. med Paul Fuller, der er redaktør af det engelske tidsskrift »The Crop Watcher«. Om der bliver lejlighed til også at mødes med den engelske cirkelekspert, dr. George Terence Meaden, vides endnu ikke.

Clas Svahn og Håkon Ekstrand skal i England bl.a. lave videooptagelser til brug for en svensk TV-kanal. På studieturen ledsages de af en journalist fra Sveriges Riksradio's videnskabsredaktion, der skal producere et indslag om begivenhederne.

UFO-Sverige i stort projekt

Hjemme i Sverige sætter man også denne sommer gang i et stort undersøgelsesprojekt. Formålet er at indsamle rapporter om mulige svenske cirkelforekomster samt at undersøge og analysere disse. Allerede på nuværende tidspunkt har projektet været omtalt i de svenske medier bl.a. via interviews med Tidningarnas Telegrambyrå, der har været gengivet i flere svenske dagblade. Så nu ved offentligheden, hvor man kan henvende sig med oplysninger.

Indberetninger om forekomsten af cirkler foretages af UFO-Sveriges egne 70 feltforskere samt, som noget helt nyt, af 800 vejrobservatører fra Den svenske Vejrtjeneste, SMHI. I dette projekt samarbejder UFO-Sverige også med Forsvarets Forskningsanstalt, FOA, i Stockholm, og får således i undersøgelserne mulighed for at trække på ekspertise fra både meteorologer og plasmafysikere.

Husk at se efter!

Jeg blev for år tilbage via engelske ufotidsskrifter opmærksom på disse mystiske cirkelformationer i kornmarker. Jeg skal da også gerne indrømme, at jeg altid om sommeren kigger lidt ekstra på markerne, både herhjemme og i udlandet, hvis jeg i bilen befinder mig på en bakke med en smule frit udsyn over området. Men endnu mere frit udsyn har man jo fra et privatfly, selv om man – i hvert fald som pilot – især skal passe sin navigation og flyvning.

Hvis en af vore læsere derfor, f.eks. fra luften, skulle være så heldig at få øje på et sådant cirkelfænomen i en mark, så bemærk venligst den geografiske placering og kontakt omgående Skandinavisk UFO Information's Rapportcentral el. Alarmcentral på telefon 86 54 21 21 eller 86 28 90 61. Vi skulle jo gerne komme før høstmaskinerne! □

Ole Henningsen.

